

fejlődött s vastagsága 30 éves kor mellett 5·5 *cm.* maradott. Elmetszett felső része azonban tovább is életben maradván a vágási laptól 35 *cm.*-re távolodott a 12 *cm.*-es törzs növése folytán és — a mint új metszés által meggyőződttem — 34 éves kort mutat. Ebből állapítottam meg az elvágás idejét. A metszési laptól 4·65 *m.*-nyire van az összeforrás, a mely annyira tökéletes, hogy az elmetszett törzsrész a táplálékát is a 12 *cm.*-es törzsből veszi s ép oly szépen fejlődik, mintha sohasem tartozott volna az alatta lévő, elszáradt tőhöz. Ez a két fa tehát tökéletesen egygyé lett s keresztyszerűen nő most tovább. A fák magassága 10—13 *m.*

A töröcsvári régi várkertben két 40 éves kőris nőtt össze ezekhez némileg hasonlóan.

Jóllehet más fanemeknél is fordulnak elő összenövések, de oly gyakran, mint a bükknél, egynél sem. Ugy látszik, leginkább a bükknek van meg az a tulajdonsága, hogy kérgének és hajtásainak megsérülése folytán, vagy talán alvó rügyei segítségével ily érdekes összenövéseket képezzen.

Egyesületi közlemények.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1900. évi június hó 5-én tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: br. *Bánffy* Dezső elnök, dr. *Bedő* Albert első alelnök, *Horváth* Sándor második alelnök, *Bartha* Gyula, *Csiby* Lőrincz, *Csik* Imre, *Havas* Ágoston, *Hirsch* István, *Kallina* Károly, *Krajcsovicz* Béla, *Nagy* Károly, *Schmidt* Ferencz választmányi tagok, *Bund* Károly titkár, *Leviczky* Albert pénztárnok és *Cserny* Győző alapító tag.

Bittner Gusztáv, *Havas* József, *Laitner* Elek, *Lászlóffy* Gábor,

Sóltz Ottó, Vadas Jenő és Vadászfy Jenő választmányi tagok elmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal kimentették.

I. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő :

Az egyesület bevételei 1900. január	
hó 1-étől a mai napig	40,472 K. 21 f.-re
kiadásai pedig	30,290 „ 66 „
rugtak, a kézi pénztár készlete tehát	10,181 K. 55 f.

A kimutatott bevételekből készpénz-alapítvány fejében 320 K. az alapító tagok magánkötvényeinek értékasasztására 582 K. 84 f., a Wagner Károly-alapítvány javára 29 K. 90 f., a titkári nyugdíjalapra 250 K., az Erzsébet királyné-alapítvány javára 7 K. és a gróf Tisza Lajos-alapítvány javára 20 K. folyt be, mely összegek az alapítványi számadásnak át lettek szolgáltatva. A többi bevételekre 39,262 K. 47 f. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadásnak 8,084 K. 88 f. és a letéti számadásnak 11,541 K. 38 f. pénzkészlete.

Ezek szerint a pénztárban lévő készlet a következő :

Pénztári számadás készlete	10,181 K. 55 f.
Alapítványi „ „	8,084 „ 88 „
Letéti „ „	11,541 „ 38 „
Összesen	29,807 K. 81 f.

Ebből az összegből 29,451 K. takarékpénztári betét, a többi készpénz.

A kimutatott összegben kívül az egyesületnek a magyar földhitelintézetnél 97,800 K. n. é. 4°/_o-os magyar koronajáradék kötvénye, 8000 K. (4000 frt) n. é. és 17,000 K. n. é. 4°/_o-os földhitelintézeti záloglevele, 77,000 K. (38,500 frt) n. é. 4°/_o-os földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevele, 1200 K. (600 frt) n. é. 1860. évi államsorsjegye és 600 K. (300 frt) n. é. osztrák földhitelintézeti 1889. évi sorsjegye, egészben véve 226,600 K. n. é. értékpapírból álló betétje van.

Ugyancsak a magyar földhitelintézetnél 200 K. (100 frt) helyezett letétbe, 10 drb. a gazdák biztosító szövetkezete részére jegyzett üzletrész ára fejében.

Az előbb említett értékpapírok az alaptőke és az alapítványok értékpapírkészletét képezik.

Az alapítványi számadásnak fenebb kimutatott 8084 K. 88 f. pénzkészletéből az alaptőkét 1462 K. 30 f. illeti meg; miután továbbá a pénztárállomány szerint ezt az összeget annyival lehetne növelni, hogy 2500 K. n. é. értékpapír vásároltathassék — czél-szerű lenne, miután az értékpapírok árfolyama ezidőszerint alacsony — 2500 K. n. é. magyar koronajáradék kötvényt vásárolni.

A pénztári jelentésben kimutatott pénzkészleteket az igazgatóválasztmány a pénztárban őrzött készletekkel egyezőknek találta s a jelentést tudomásul vette; egyttal elhatározta, hogy 2500 korona névértékű magyar koronajáradék-kötvény vásároltassék.

II. A titkásra vonatkozó szolgálati, nyugdíj- és fegyelmi szabályzat szerkesztésére kiküldött bizottság a következő jelentést terjeszti elő:

Tekintetes Igazgató-Választmány!

F. évi január hó 20-án tartott ülésében nyert megbízatásunkban eljárván, az egyesületi titkásra vonatkozó szolgálati, nyugdíj- és fegyelmi szabályzatokat a tekintetes Igazgató-Választmánynak erre vonatkozólag eddig hozott határozatainak szigorú szem előtt tartásával összeállítottuk olyképen, hogy azok az egyesület alapszabályaiba beilleszthetők legyenek és az egyesület és a titkár között fennálló jogviszonyt teljesen szabályozzák.

Ennel kapcsolatban azonban az alapszabályok a vonatkozások miatt több helyen igényelnek módosítást, van szerencsénk tehát alábbiakban erre nézve is javaslatunkat megtenni, mely alkalommal egyttal az életbelépett koronaszámítás következtében, valamint a tek. Igazgató-Választmánynak f. é. április hó 21-én tartott ülésében hozott IV. sz. határozatából kifolyólag az irodavezetői czimzésre nézve szükséges változtatásokra is kiterjeszkedtünk.

Ezek értelmében első sorban az alapszabályok 6. §-ában két helyen a „150 frt“ kifejezés helyébe „300 korona“ volna iktatandó. Ugyanitt a §-ok számában beálló változás miatt a „74—80. §-ok“ helyett „105—111. §-ok“ irandó.

A 7. §-ban „8 frt“ helyett „16 korona“ irandó.

A 10. § 8., 10. és 11. pontja következőképen módosítandó:

„8. Az alapító tagoknak jogukban áll a részökről tett alapít-

vány összegét husz koronás kisebb részletekben törleszteni, illetőleg befizetni s az esetben a részükről fizetendő évi kamatok kevesbednek, még pedig úgy, hogy minden husz korona összeg befizetése után számittatik az ennek megfelelő 1 koronával kevesebb kamatjárandóság.

„10. Azon alapító-tagok, kik legalább 300 koronát alapítottak, az egyesület közlönyéül szolgáló „Erdészeti Lapok“-at ingyen kapják, míg azok, kik ezen előbb megjelölt összegnél kevesebbet alapítottak, évenként külön fizetendő 6 korona díjért járathatják; aki a jelen alapszabályok behozatala előtt 200 korona alapítvánnyal lett az egyesület alapító-tagja és a közlöny díjtalan megküldését kívánja, ez esetben alapítványa 100 korona befizetése által 300 koronára egészítendő ki.

„11. A rendes tagok az „Erdészeti Lapok“-at a 16 korona tagság-díj fejében ingyen kapják.

Megjegyezzük, hogy az alapítványi tőke részletes törlesztése esetén a koronaszámítás következtében nem találtuk méltányosnak azt, hogy a 10. pont eddigi szövegének megfelelően minden 40 korona összeg befizetése után számittassék az ennek megfelelő 2 koronával kevesebb kamatjárandóság, hanem már minden 20 korona befizetése után a kamatot egy koronával véljük apaszandónak.

A 11. § b) pontja alatt „150 frtnál“ és „150 frtot“ helyett „300 koronánál“ illetve „300 koronát“ kifejezés irandó.

A 13. § harmadik bekezdésében az „irnokot“ szó az igazg. választm. f. é. ápr. 20-án hozott határozata értelmében „irodavezetőt“ kifejezéssel cserélendő ki.

A 46. §-ban „100 frtot“ helyett „200 koronát“ irandó.

A titkárra vonatkozó eddigi 52—59. §-ok helyett a következő 52—90. számig terjedő új §-ok volnának az alapszabályokba felveendőek:

„52. §. A titkár végzi az egyesület összes írásbeli teendőit, a pénztárnoki szolgálattal szorosán összefüggő levelezés kivételével. Előadja a választmányi üléseken az elnöki előterjesztéseket és a közgyűléseken a választmány javaslatait. Vezetí a választmányi ülések, közgyűlések és bizottsági tárgyalások jegyzőkönyveit; ellenjegyzi az egyesület által kiadott tagsági okleveleket.

Az irodai teendők végzésében a titkárnak az irodavezető

segédkezik, aki egyszersmind az „Erdészeti Lapok“ kiadásával járó teendőket is végzi.

53. §. Felbontja mindazokat a leveleket, melyek az egyesülethez, vagy annak igazgató-választmányához vannak czimezve s azok közül az elnöki elintézés alá tartozókat az elnöknek bemutatja s gondja van arra, hogy az iktató-könyvbe az összes beérkezett levelek pontosan be legyenek vezetve.

54. §. Az elnök és alelnökök távollétében elintézi az elnöki elintézés alá tartozó, de halasztást nem tűrő ügyeket s erről az elnöknek, illetve alelnöknek lehető leghamarabb jelentést tesz.

55. §. Az egyesülethez érkezett, vagy annak nevében az elnök és általa kiadott fontosabb levelezéseket a választmány tudomására hozza.

56. §. Gondoskodik arról, hogy az egyesületbe belépni szándékozó tagok tagsági nyilatkozatot állítsanak ki az alapszabályszerü tagsági kötelezettségek (10. §) elvállalásáról és ezeket a nyilatkozatokat a tagoknak a 91. §-ban említett névjegyzékével összeköttetésben nyilvántartja.

57. §. Gondozza az egyesület ingó és ingatlan vagyonát, nevezetesen ellenőrzi a pénztári kezelést; kezeli a könyvtárt, gyűjteményeket és az egyesület székházát; vezeti a leltári és vagyonszámadásokat s ezekkel kapcsolatos nyilvántartásokat.

58. §. A 200 koronát meg nem haladó és a költségvetés egyes rovataiban fedezetet találó kiadásokat utalványozza, továbbá a választmány által jóváhagyott költségvetésekben és szerződésekben megállapított járandóságokat folyóvá teszi.

59. §. Szerkeszti az egyesület szakközlönyét: az Erdészeti Lapokat, az igazgató-választmány által kiküldött háromtagu lapbizottság vezetése mellett, anélkül azonban, hogy a lapbizottságnak a közzeendő egész anyagot előzetesen bemutatná; ha azonban oly természetü kérdéseknek az egyesület hivatalos közlönyében való tárgyalásáról van szó, a melyeknél a közzététel iránti intézkedés az egyesület álláspontjából elbirálandó, kötelessége a lapbizottság véleményét kikérni.

Ugy a lapbizottság minden egyes tagjának, valamint a titkárnak is jogában áll véleményeltérések esetén a vitás kérdést a választmány elé vinni, a mely végérvényesen határoz.

60. §. A titkár hivatalos óráit a választmány állapítja meg.

61. §. A titkár más állást nem tölthet be és olyan megbízatást, mely őt kötelességeinek teljesítésében akadályozhatná, el nem fogadhat.

62. §. A titkár évenként hat heti szabadságidőre tarthat igényt, a melyet az elnökség engedélyez. Ennél hosszabb szabadságidőt az igazgató-választmány rendszerint csak orvosi bizonyítvány alapján engedélyezhet.

63. §. A titkárt szabadsága vagy betegsége alatt a pénztárnok helyettesíti, ebben az esetben azonban a pénztári kezelés ellenőrzésével járó teendők ellátásáról az elnökség, illetve az igazgató-választmány külön gondoskodik. A mennyiben pedig a pénztárnok a helyettesítésben akadályozva volna, a titkár helyettesítésére nézve az elnökség, illetve az igazgató-választmány esetről-estire külön intézkedik.

64. §. A titkárt nyilvános pályázat alapján, titkos szavazással és általános szótöbbséggel az igazgató-választmány választja.

Titkárrá csak az egyesületnek olyan tagja választható, aki a teljes törvényes erdészeti minősítéssel bír.

65. §. A titkár szolgálata élethossziglan tart s állásától csak abban az esetben menthető fel, ha:

- a) arról önkéntesen lemond;
- b) végkielégítésben részesített, vagy nyugalmaztatott;
- c) jogerős fegyelmi ítélettel elbocsátásra ítéltetett;
- d) ha a 90. §-ban tárgyalt az az eset áll be, a mikor a titkár fegyelmi vizsgálat nélkül is elbocsátható.

66. §. A titkár javadalmazása évi 5000 (ötezer) korona fizetés és az egyesület székházában a 13. §. értelmében kijelölt természetbeni lakás.

A fizetés a szolgálatba lépés napjától jár és az egyesület pénztáránál egyenlő előzetes havi részletekben folyósítatik.

67. §. A fizetés beszüntetése, bármely okból történt legyen a szolgálatból való kiválás, azon hónap utolsó napjával történik, a melyben az elhalálozás, lemondás, végkielégítés, nyugdíjazás vagy elbocsátás megtörtént, illetve jogerőre lépett. Az illető hónapra jogosan felvett fizetés a titkártól, vagy annak jogutódjától vissza nem követelhető.

68. §. Ha a titkár az egyesület szolgálatából bármely okból kiválik, a természetbeni lakásra a kiválás napjától számítva a legközelebbi lakbérnegyedig, de legalább is hat hétre még igényt tarthat, ugyanez áll elhalálozás esetén a titkár özvegyére (jogutódjára) nézve.

69. §. Az egyesület érdekében az elnökség, illetőleg az igazgató-választmány megbízásából teljesített utazásoknál — a mennyiben az utiköltség nem állapittatik meg általányszerűen — a titkár 15 (tizenöt) korona napidíjat, I. osztályu vasutijegyet és a felmerülő fuvar költséget számíthatja fel.

A titkár utiszámláit az igazgató-választmány részéről évenként a számadások átvizsgálására kiküldött bizottság utólagosan felülvizsgálja. Szabályszerűtlenül felszámított összegeket a titkár visszatéríteni tartozik.

70. §. Az igazgató-választmány a titkárnak megokolt kérelmére egy vagy két havi fizetésével felérő összeget engedélyezhet mint kamatnélküli fizetési előleget, mely 12, kivételes esetekben legkésőbb 24 hó alatt havi egyenlő részletekben törlesztendő. A törlesztés ideje alatt új fizetési előleg nem engedélyezhető. Fizetési előlegek, melyek a titkár elhalálozásakor hátralékosok, az özvegy vagy az árvák nyugellátmányából nem vonhatók le.

71. §. A titkár végkielégítésre, vagy nyugdíjra tarthat igényt és pedig:

a) végkielégítésre, ha szolgálatba léptétől számítva az első tíz éven belül válik munkaképtelenné s e miatt állásától felmentetik; a végkielégítés, ha a felmentés az ötödik szolgálati év betöltése előtt történik, egy évi fizetésben állapittatik meg; ellenben két évi fizetésre tarthat igényt a titkár, ha felmentése az ötödik szolgálati év betöltése után, de a tizedik szolgálati év betöltése előtt következik be;

b) nyugdíjra van jogosultsága a titkárnak, ha a tizedik szolgálati év betöltése után válik munkaképtelenné, vagy pedig ha 30. szolgálati évét teljesen betöltötte.

72. §. Az egyesület a titkárt, tekintet nélkül a szolgálati évek számára, hatvanadik életévének betöltése után hivatalból nyugdíjazhatja, a titkár maga ellenben, ha munkaképtelenné nem vált, nyugdíjaztatását csak 65. életévének betöltése után kérheti.

73. §. A titkár végkielégítése vagy nyugdíjaztatása iránt a választmány intézkedik.

74. §. Betegségből eredő szolgálati akadályoztatás esetében a titkár végkielégítése vagy nyugdíjaztatása iránt a választmány egy év lefolyása előtt nem intézkedhetik, kivéve, ha a titkár az ezirányu intézkedést maga kéri, vagy ha a teljes és állandó szolgálatképtelenség esete állott be.

75. §. A titkár nyugdíja tíz évi szolgálat után a fizetés 40 (negyven) százalékában állapítatik meg; hosszabb szolgálat esetében ez az összeg minden teljesen betöltött év után a fizetés 3 (három) százalékkal emelkedik, úgy hogy 30 évi szolgálat után a titkár egész fizetését kapja nyugdíjképen.

76. §. A titkár halála után — akár tényleges szolgálatban állott elhalálozásakor, akár nyugdíjas volt — özvegyének szintén végkielégítés, illetőleg nyugdíj, gyermekeinek pedig nevelési pótlék jár.

77. §. Végkielégítésre az özvegynek akkor van igénye, ha a férj halála az ötödik szolgálati év betöltése előtt következik be; a végkielégítés összege a titkár egy évi fizetése.

Nyugdíjban pedig akkor részesül, ha férje halála az ötödik szolgálati év betöltése után következik be; nyugdíj fejében haláláig, illetve újból való férjhezmenetelig évi 1360 koronát kap előzetes egyenlő havi részletekben.

Amennyiben azonban a nyugdíjat élvezett özvegy újabb házasságának bármely okból való törvényes felbontása esetén vagyoni ellátásban nem részesülne és a házasság felbontásában biróilag hibásnak nem nyilvánítatik, nyugdíj-igényei újból felélednek.

78. §. A titkár gyermekei, ha számuk kettőnél több, az atya elhalálozása után egyenkint 200 korona évi nevelési pótlékban részesülnek. Ezt a pótléket — tekintet nélkül arra, vajjon anyjuk újból férjhez megy-e, vagy sem — a leánygyermekek 18 (tizen-nyolcz) éves korukig, a fiugyermekek pedig 20 (husz) éves korukig élvezik.

79. §. Ha a titkár gyermeke, vagy gyermekei teljesen árván maradnak vissza, akkor a fejenkint 200 (kettőszáz) korona nevelési pótléket — tekintet nélkül számukra — szintén az előző §-ban megállapított korig élvezik.

80. §. A titkár halála esetén özvegye, vagy teljesen árván

maradt gyermekei temetkezési járulék fejében a titkár fizetésének, illetve nyugdíjának két havi összegében részesülnek.

81. §. Önkéntes lemondás, fegyelmi uton, vagy a 90. § alapján történt elbocsátás esetén sem a titkár, sem hozzátartozói az egyesülettel szemben semminemű igényt nem támaszthatnak.

Önkéntes lemondásnak tekintetik az az eset is, ha a titkár állását engedély nélkül elhagyja és záros határidő kitűzésével való felszólításra sem tér vissza.

82. §. A titkár által elkövetett minden oly cselekmény, amely szolgálati kötelezettségével ellenkezik, szolgálati vétséget képez.

Ilyeneknek tekintendők nevezetesen az alapszabályoknak figyelmen kívül hagyása, vagy azokkal ellenkező cselekedetek, a hivatalos teendők indokolatlan elhanyagolása, hűtlenség, durva bánásmód az egyesülettel érintkező felek iránt; fegyelmi vétség esete forog fenn végül, ha a titkár a szolgálatban vagy azonkívül elkövetett törvényszegés vagy megbecstelenítő tény miatt a közbecsülést és bizalmat elvesztette.

83. §. A fegyelmi eljárás czéljából az igazgató-választmány felmerülő eset alkalmával saját kebeléből háromtagu fegyelmi-bizottságot választ, amely a titkár ellen felmerült vádak tárgyában a vizsgálatot foganatosítja és a vádlónak, a titkárnak, valamint szükség esetén más személyeknek kihallgatása és az egyesület ügyiratainak tanulmányozása által a tényállást kideríti. A fegyelmi bizottság egész eljárásáról pontos és részletes jegyzőkönyvet vezet, melybe a kihallgatáskor tett kérdések és adott feleletek egész terjedelmükben felveendőek. A jegyzőkönyvben javításnak nincs helye s annak minden egyes ívét valamennyi jelenlevő a tartalom helyességének elismeréseül aláírja.

84. §. A titkárnak jogában áll a vizsgálat közben mindazon iratokba betekinteni, amelyekre védekezése czéljából szüksége van; jogában áll továbbá védekezését írásban is a fegyelmi bizottság elé terjeszteni.

85. §. A mennyiben a fegyelmi bizottság az egyesület érdekének, vagy a vizsgálat sikerének biztosítása szempontjából szükségesnek tartja, az elnöknek a titkár hivatalától való felfüggesztése iránt javaslatot tesz.

Ha a vizsgálat folyamán alapos bizonyítékok merülnek fel

arra nézve, hogy a titkár az egyesületet anyagilag megkárosította, az elnök a választmány határozatához képest, vagy a fegyelmi bizottság javaslatára a titkár fizetésének felét ideiglenesen beszüntetheti, a visszatartott összeg azonban arra az esetre, ha az ítélet felmentő, vagy nem szól elbocsátásra, a netalán kirótt pénzbírság vagy kártérítés levonásával a titkárnak visszatérítettik.

86. §. A fegyelmi bizottság a megállapított tényállás alapján a vétség minősítésére, az alkalmazandó büntetésre, pénzbírság esetén annak összegére nézve, esetleg a felmentésre vonatkozólag indokolt javaslatot terjeszt a választmány elé. Egyszersmind megállapítja az egyesület esetleges kárát.

87. §. A kiszabható büntetések a következők:

- a) megintés,
- b) megrovás,
- c) az egyesület jótékony alapítványai javára kirótt pénzbírság,
- d) az egyesület szolgálatából való elbocsátás.

88. §. A fegyelmi bizottság javaslatát a választmány tárgyalja és a vétség minősítésére a 87. §. szerint alkalmazandó büntetés fokozatára, a mennyiben az pénzbírságra szól, annak nagyságára, végül esetleg a kártérítés összegére nézve külön-külön titkos szavazás útján általános szótöbbséggel határoz.

89. §. A titkár a választmány által hozott ítélet ellen, ha az elbocsátásra szól, az ítélet kézhezvételétől számított két héten belül a földmivelésügyi m. kir. miniszteriumhoz felfolyamodással élhet.

90. §. Fegyelmi vizsgálat mellőzésével elbocsátható a titkár, ha nyereségvágyból eredő büntettségben vagy vétségben jogerősen bűnösnek találtatott, vagy más vétség miatt hivatalvesztésre ítéltetett.

A 89. §-ra nézve a bizottság véleménye megoszlik, amennyiben a bizottság elnöke abban a véleményben van, hogy aki a kinevezést, jelen esetben a választást gyakorolja, annak van joga a végkielégítést, nyugdíjazást és fegyelmi elbocsátást is gyakorolni, míg a bizottság többi tagjai abban a véleményben vannak, hogy fegyelmi tekintetben egy másodfoku bíróság lenne alkalmazandó.

Ennek következtében az eddigi 60—119. §-ok száma meg-

változik 91—150-re s ezenkívül az alapszabályok ezen §-aiban a következő módosítások szükségesek:

A 92. (mostani 61.) §-ban „*az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak (Deák Ferencz, Wagner Károly, gróf Tisza Lajos, Bedő Albert alapítványok és az Erzsébet királyné-alapítvány) növelésére tett s más esetleg ezentul alkotandó alapítványok javára teendő adományok*”; szövegü részben a „*Bedő Albert alapítványok*“ szavak után az „*és az*“ helyett vessző teendő, az „*Erzsébet királyné-alapítvány*“ szavak után pedig a zárjel berekesztése előtt még „*és titkári nyugdíjalap*“ szavak veendők fel. Továbbá ugyan-ebben a §-ban „*kiadásait pedig a készpénzzel beváltott, vagy törlesztett, avagy behajthatlanság miatt leírni rendelt magánalapítványi kötelezvények*“ kifejezés után, pontosvesszővel elválasztva „*a titkári nyugdíjalapból a 71. § alapján esetleg fedezendő végkielégítés, végül*“ kifejezés iktatandó.

A 97. (eddig 66.) §-ban (4. kikezdés) a „*100 frtot*“ helyett „*200 koronát*“, továbbá „*66. §*“ helyett „*97. §*“ irandó.

A 101. (mostani 70.) §-ban az egyesület rendes bevételei közé „*14. a titkári nyugdíjalap bevétele*“, a 102. (mostani 71.) §-ban pedig a rendes kiadások közé elsősorban az egyesületi költségvetés jelen szerkezetének megfelelően mint 8. kiadási rovat „*8. Illetékegyenérték és az egyesületet mint ilyent terhelő adó*“ című rovat veendő fel, mihez képest a 7. kiadási rovatból az „*illetékegyenérték*“ szó kimarad és az eddigi 8—13. kiadási rovatok száma egygyel növekszik, továbbá ugyancsak a kiadások között „*15. a titkári nyugdíjalapból fizetendő nyugellátmányok*“ című új rovatot kell nyitni.

A 103. (mostani 72.) §-ban „*68. §*“ helyett „*99. §*“, nemkülömben a 106. (mostani 75.) §-ban „*65. és 66. §§-ok értelmében kezelendők, a 61. § értelmében . . .*“ kifejezés helyett „*96. és 97. §§-ok értelmében kezelendők, a 92. §. értelmében . . .*“ kifejezés teendő.

A 112. és 113. (mostani 81. és 82.) §-okban a „*10,000 frt*“ illetve „*10,000 frtnyi*“ szavak után zárjelben „*(20,000 korona)*“, az utóbbi §-ban ezenfelül az „*550 forintban*“ kifejezés után „*(1100 koronában)*“ közbeszurandó, végül ugyanezen §. utolsó sorában „*550 frt*“ helyett „*1100 korona*“ irandó.

A 114. §. (mostani 83. §.) utolsó sorában „200 frtot“ helyett „400 koronát“ irandó.

A 118. §-ban (mostani 87. §.) az „5000 forint“ kifejezés után „(10,000 korona)“ közbeiktatandó.

A 121. (mostani 90.) §-ban „50 — ötven — forintnál“ helyett „100 — száz — koronánál“ teendő, nemkülönben „80“ helyett „160“, „100 frtban“ helyett pedig „200 koronában“ irandó.

Végül ugyanezen §. utolsó kikezdésében „20 frtnál“ kifejezés „40 koronánál“ szavakkal cserélendő ki.

A 129. (mostani 98.) §-ban a „20,000 frtot“ kifejezés után „(40,000 koronát)“ teendő. A 130. és 131. (mostani 99. és 100.) §-okban pedig „98“ illetve „89“ helyett „129“ illetve „120“ irandó.

A 132. §. (eddigi 101. §.) „20 (husz) frtnál“ kifejezése „40 (negyven) koronánál“ szavakkal cserélendő fel. A 133. (eddigi 102.) §-ban „91—94.“ helyett „122—125“ irandó.

A 135. (104.) §-ban „12,000 frtnyi“ kifejezés után „(24,000 korona)“ szavak iktatandók.

A 138. (107.) §-ban a „300 frtos“ és „300 frtot“ kifejezést „600 koronás“ és „600 koronát“ kifejezések pótolják.

A 140. (109.) §. 2-ik bekezdésében „104“ helyett „135“ irandó.

145. (114.) §-ban a „3000 frtos“, „7000 forintra“ és „10,000 forintra“ kifejezések után „(6000 korona)“, „(14,000 koronára)“ és „(20,000 koronára)“ kifejezés teendő.

A 147. (116.) §-ban „89“ helyett „120“ irandó.

A 148. (117.) §-ban „20 (husz) frtnál“ helyett „40 (negyven) koronánál“, „50 frtnál“ helyett pedig „100 koronánál“, irandó, továbbá „80 frtig“ helyett „160 koronáig“ kifejezés használandó.

A 149. (118.) §-ban „91—95“ helyébe „122—126“ lép.

A 150. (119.) §. után a titkári nyugdíjalapra vonatkozó következő új szakaszok beillesztését javasoljuk:

VI. Titkári nyugdíjalap.

„151. §. A titkárnak, illetve családjának a 71., 75., 76., 77., 78. illetve 79. §§-ban biztosított nyugellátásából felmerülő költségek fedezésére az egyesület az 1900. évi július hó 1-én Selmezbányán tartott közgyűlésén hozott határozat értelmében nyugdíjalapot létesít olyképpen, hogy erre a célra már az 1899. évi

pénztári feleslegből 4000 (négyezer) koronát letétbe helyez és ezt az összeget bevételeiből évenként legalább 4000 (négyezer) koronával növeli mindaddig, a míg az alap a kamatos kamatokkal és a titkárnak alább megállapított hozzájárulásával és ennek kamatos kamataival együtt a 60,000 (hatvanezer) koronát el nem érte. A nyugdíjalap kamatjövödelme és a titkár hozzájárulása, amennyiben nyugellátásra fel nem használtatik, ezen az időpontra is az alap tőkéjének gyarapítására fordítottatik.

152. §. A mennyiben a nyugdíjalap kamatai a nyugdíjakból, nevelési pótlékokból, vagy végkielégítésből eredő szükséglet fedezésére elegendők nem volnának, az egyesület a hiányt egyéb bevételeiből fedezi.

153. §. A titkár szolgálatának első tiz évében fizetésének tiz százalékaival, szolgálatának második évtizedében pedig fizetésének öt százalékaival járul hozzá a nyugdíjalaphoz. Ez a hozzájárulás havi egyenlő részletekben vonatik le fizetéséből.

154. §. A nyugdíjalap az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonát képezi s mint ilyen az alapszabályoknak a törzsvagyon kezelésére vonatkozó rendelkezései szerint kezeltetik és számadás-szerűleg nyilvántartandó.

Ehhez mérten az eddigi 120—127. §§-ok száma 155—162-re változik.

A 159. (régi 124.) §-ban „122“ helyett „157“, a 162. (régi 127.) §-ban pedig „81—119. §§.“ helyett „112—150. §§.“ irandó.

A 162. (mostani 127.) §. után a következő új (163.) §. felvételét találjuk szükségesnek:

„163. §. Az egyesület feloszlása vagy felosztása esetén a titkár nyugdíjazottnak tekintendő és a nyugdíjalap, illetőleg annak megfelelő része a nyugdíjjárandóságok fedezése céljából kellő biztosítékot nyújtó pénzügyintézetnél helyeztetik el mindaddig, a míg a titkárnak, özvegyének vagy árváinak nyugdíja, illetve nevelési pótléka belőle fedezendő.

Az ekként elhelyezett tőke érintetlen marad mindaddig, amíg abból bármely jogosultság kielégítésre vár. A netalán idővel feleslegessé váló kamatok, valamint végül maga a tőke is arra a célra fordíthatók, a mely az egyesület megszűntekor a közgyűlés által előre megállapított.

Ehhez képest az eddigi 128. §. az új alapszabályokban 164-es számmal nyert.

Budapest, 1900. évi június hó 5.-én.

Arató Gyula s. k. Horváth Sándor s. k. Dr. Bedő Albert s. k.

A 72. §-t az igazgató-választmány Havas Ágoston választmányi tag javaslatára a következőképen állapítja meg:

„72. §. Az egyesület a titkárt tekintet nélkül a szolgálati évek számára, hatvanadik életévének betöltése után hivatalból nyugdíjazhatja, a titkár maga ellenben, ha munkaképtelenné nem vált, nyugdíjaztatását — *amennyiben 30 éves szolgálatát még be nem töltötte volna* — csak 65. életévének betöltése után kérheti.“

A 89. §-ra vonatkozólag, a melyet a kiküldött bizottság mint nyílt kérdést terjesztett a választmány elé, az igazgató-választmány több indítvány beható tárgyalása után az elnök javaslatára elhatározza, hogy a választmány intézkedési jogkörének fentartásával a fegyelmi eljárásra vonatkozó szakaszok oly értelemben módosítandók, hogy a fegyelmi biráskodás két fokban történjék és pedig első fokban egy 5 tagú fegyelmi bíróság által, a melyet az igazgató-választmány 3 évenként történő újjáalakulását követő első ülésében saját kebeléből választ három évre terjedő jogkörrel s melynek egyik tagja van hivatalba a vizsgálatot is teljesíteni, másodfokban pedig maga az igazgató-választmány ítél. Az elsőfoku fegyelmi bíróság ítélete ellen úgy a bíróság kisebbségben maradt bármely tagja, valamint a titkár is felelhet. Az elsőfoku bíróság tagjai az igazgató-választmányban, mint másodfoku fegyelmi bíróságban szavazati joggal nem bírnak. Arra, hogy az igazgató-választmány ítéletében a titkár elbocsátását kimondja, az elnökön kívül legalább 12 szavazati joggal bíró választmányi tagnak jelenléte kívánatik meg.

A szabályzatnak többi szakaszát, valamint az alapszabályokban szükséges egyéb módosításokat az igazgató-választmány változtatás nélkül elfogadja és a fennebbi határozathoz mérten átdolgozott alapszabályoknak a közgyűlés elé való terjesztését elhatározza.

III. Kaán Károly rendes tagnak a múlt választmányi ülésen tárgyalt indítványa alapján az elnökség a szakképzett erdősítetek műszaki minősítése tárgyában a következő átiratot intézte a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek:

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet tekintetes Elnökségének

Budapest.

Az Országos Erdészeti Egyesület tudomást szerezvén a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet által a magyar műszaki kar érdekében kifejtett örvendetes működésről s nevezetesen „A műszaki czimek és a műszaki gyakorlat rendtartása“ czimen alkotott törvénytervezetről, egyrésztől örömmel üdvözli az igen tisztelt Egylet ezen tevékenységét, másrésztől azonban az általa képviselt érdekekből kifolyó köteletséget teljesít, amidőn a tekintetes Elnökség figyelmét felhívja arra a körülményre, hogy az említett törvénytervezet az által, hogy a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémiának csakis bányászati és kohászati szakiskoláira van figyelemmel, az erdészeti és erdőmérnöki szakiskolákat ellenben, illetve az ezekből kikerülő akadémiai képzettségű erdészeti tisztviselőket teljesen tekinteten kívül hagyta, kiválóan műszaki munkát végző kart mellőzött, melyet az említett törvénytervezet azon szakaszai, melyek a műszaki munkának a magángyakorlatban való végzését szabályozzák, az erdészettel elválaszthatlanul összeforrott technikai feladatok teljesítésétől eltiltanának.

Kötelességünknek teszünk tehát eleget, a midőn a tekintetes Elnökség becses figyelmét felhívjuk az erdészeti tudomány és gyakorlat kiválóan technikai természetére s azokra a következményekre, a melyekkel ezen természetének félreismerése, illetve a műszaki gyakorlat szabályozását célzó törvényben való mellőzése járna.

Az erdészetnek eminens műszaki jelleget az a számos technikai munka ad, amely az erdei üzemmel a legszorosabb szervi kapcsolatban áll és a céljának megfelelően csakis a tisztán erdészeti ismeretekkel párosultan oldható meg.

Az erdészettel kapcsolatos műszaki munkák közül elsősorban az erdőrendezést és ebből kifolyólag az erdők felmérését említjük fel.

Ez a felmérés nemcsak az erdők határaitra terjed ki, hanem számos oly területrészletre, amelyet megjelölni, a többitől különválasztani csak a szakképzett erdész képes.

Ugyancsak az erdőrendezéssel függnek össze a gyakran elő-

forduló és szintén csakis a szorosabb értelemben vett erdészeti ismeretekkel összhangzásban megoldható kitűzési, területosztási és egyéb mérési feladatok. Hogy Magyarország erdőségeinek felmérése és berendezése körül a magyar erdőtiszti kar mily működést fejtett ki s hogy hány egyén foglalkozik jelenleg is ezekkel a feladatokkal, annak illusztrálására legyen szabad hivatkoznunk az 1879. évi XXXI. t.-cz.-ben foglalt erdőtörvény azon intézkedésére (17. §), mely szerint az állam, a törvényhatóságok, a községek, az egyházi testületek és egyházi személyek birtokában lévő, továbbá a köz- és magánalapítványokhoz és hitbizományokhoz tartozó erdők, a közbirtokossági erdők, valamint a bányaipar és más iparvállalatok céljaira alakult részvénytársaságok erdei rendszeres üzem'erv szerint kezelendők. Az üzemterv készítésének első kelleke pedig az erdő egész területének, valamint az egyes gazdasági részletek területének pontos ismerete.

Minthogy Magyarország *13.1 millió kat. holdnyi* erdőterületéből *8.5 millió kat. hold* esik az erdőtörvény említett rendelkezése alá, *ugyanannyi az a terület, amely végleges vagy ideiglenes üzemrendezés céljából a magyar erdészeti kar által részletesen felmértetett*, avagy felmérés alatt áll. Ámde nemcsak ezen a területen, hanem az erdőtörvény 17. §-a alá nem tartozó *4.6 millió kat. holdon* sem nélkülözhetők a legkülönbélebb mérési munkák, melyek az üzem által okozott folytonos változások következtében mindig megújulnak és befejezettnek tulajdonképpen sohasem tekinthetők.

Az akadémiai végzettségű és államvizsgát tett magyarországi erdőtisztek létszáma ezidőszerint közel 1300. Ezeknek nagyobb része állandóan vagy időnkint foglalkozik az üzemrendezési munkák vezetésével és közvetlen foganatosításával. Magyarország erdeinek rendezésével, felmérésével és részletes térképeiknek elkészítésével tehát nem egynéhány, hanem igen sok erdőtiszt foglalkozott és foglalkozik mostanában is.

E helyütt tartjuk felemlitendőnek, hogy akadémiai szak-képzettséggel bíró erdőtisztek több ízben működtek kifogástalan módon mint urbéri mérnökök s hogy többen a kataszter szolgálatába léptek. A lippai, líptóújvári és bustyaházai m. k. erdőrendezőségek hivatalos megbízásból végezték az ottani kincstári uradalmak birtokrendezésénél fölmerülő mérnöki munkákat.

Az erdész másirányu és legfontosabb műszaki tevékenységét a gondozására bizott erdők termékeinek kiszállítása, vagyis *az erdei szállító eszközök létesítése* képezi. Az erdei termékek szállítása szárazon vagy vizen történvén, az erdész a helyi viszonyokhoz mérten út- és erdei vasutépítéssel, hidépítéssel, vízszabályozással, vízfogó gátak, gerebek, zsilipek, duzzasztók, rözsemüvek, sodronykötélpályák stb. tervezésével és létesítésével foglalkozik. Erdős vidékeink a magyar erdőtisztai kar ily irányu zajtalan, de serény tevékenységének számos tanujelét rejtik erdei uthálózatok, usztatási és tutajozási berendezések alakjában.

A Kárpátokban fakadó majdnem valamennyi folyó, főleg a Vág, Garam, Tisza, Maros és Szamos forrásvidékén az erdei termékek továbbítását elősegítő számos és különféle szerkezetű víz-épitmény létesült erdőtisztek tervezése és műszaki vezetése mellett. Mármaros és Zólyom vármegyékben egyenkint több mint 100,000 köbméter vizet felfogó kőgátak épültek ily módon.

A közforgalom közlekedési eszközeivel való kapcsolatot létesítő ezen erdei szállító berendezések tervezésének és műszaki kivitelének tisztán az erdei üzem igényei szerint, avval kapcsolatban, évről-évre továbbfejlesztve kell megejtetnie, az tehát az erdészettől szintén elválaszthatlan technikai működés.

Nagyfontosságúak az erdészeti által a hegységi vizek fékentartása végett végzett *vadpatakszabályozási munkák*, melyek bár szerencsére hazánkban nem oly nagy mértékben veszik az erdőtisztai kart igénybe, mint az Alpokban, mégis nagy területek termőképességét hivatottak megóvni és többnyire csakis erdómvelési munkálatokkal kapcsolatosan vezetnek célhoz. Ide sorolhatók az erdészetiérdekében teljesítendő talajkötési és talajjavítási munkák is.

Az erdész műszaki tevékenységét továbbá számos *üzemi és kezelési épület létesítése* veszi igénybe, a melyeknek külön műszaki személyzettel való végeztetése az okleveles erdész és erdómérnök ebbeli akadémiai képzettsége mellett az erdőbirtokos indokolatlan megterhelését vonná maga után.

Ha még felemlítjük, hogy az erdész, ha hivatalának minden körülmény között meg akar felelni, *technologiai, vegytani* és a fafeldolgozás (fűrészüzem stb.) szükségletéhez képest *gépészeti* ismeretekkel is kell hogy bírjon, akkor talán nem szorul bővebb bizo-

nyitásra, hogy az erdészet tulnyomó mértékben technikai természetű foglalkozás. Sőt tisztán erdőgazdasági nyilvánulásaiban sem tér el a műszaki foglalkozások azon általános ismértétől, amelynél fogva azok a természettudományok gyakorlati érvényesítésének tekinthetők.

Az erdészek technológiai ismereteiknek köszönhetik, hogy közülük egynéhány mint mérnök az államvasutaknál nyert alkalmazást.

Az erdészeti gyakorlatban előforduló s fenn ecsetelt élet-szükséglethez alkalmazkodik a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémiának az erdészeti és erdőmérnöki szakiskola részére megállapított tanterve, melynek egy példányát van szerencsénk tisztelettel ide mellékelni. Mint tisztán műszaki tantárgyakat a következőket sorolhatjuk fel: mennyiségtan, általános és erdészeti vegytan, ábrázoló mértan, szerkesztési rajz, természettan és elektrotechnika, térképraajz, erőműtan és erdészeti géptan, középítéset, geodesia, erdészeti iparműtan, vasut és utépitészet, viz- és hidépitészet, gátak és gerebek szerkesztése, az erdőmérnöki tanfolyamon ezenkívül: elemző térméttan, szilárdságtan, általános géptan és hőelmélet, graphostatika és tüzeléstan.

Legyen szabad reámutatnunk arra, hogy ezen tudományok és tantárgyak nagy része már különleges erdészeti irodalommal is bír hazánkban — nem is szólva a külföld ez irányu bőséges irodalmi termékeiről. Így Szécsi Zsigmond Erdőhasználatana magában foglalja az erdészeti iparműtant. Cséti Ottó Erdészeti Földmérés-tant, Sobó Jenő Erdészeti építéstant irt, amely utóbbi négykötetes mű, az eddig megjelent három kötetben a középítéstant, az utvasut- és hidépitéstant öleli fel. A Csiby Lőrinczcel együttesen megirandó 4. kötet az erdészeti vízépitészetet fogja tárgyalni. Az „Erdészeti Vegytan“ szintén munka alatt van.

Ezekkel kívántuk az erdészetnek kiváló műszaki jellegét röviden ismertetni. Mielőtt immár reátérnénk azon következmények leírására, amelyek nézetünk szerint elmaradhatlanok, mihelyt az erdész műszaki tevékenysége megbénittatik, röviden reámutatunk az erdészet helyzetére más országokban.

Horvát-Szlavonországban ujabban a zágrábi egyetemen adják elő az erdészetet s az ottani 1894. évi autonom erdőtörvény „erdészeti műszaki személyzetet“ rendel a politikai hatóságok mellé.

Hogy az erdészeti tudomány a külföldön teljes elismerésben részesül, annak bizonyítéka az, hogy Németországban a müncheni, giesseni és tübingeni egyetemeken adják elő az erdészeti tudományokat. Németországban továbbá az erdészek nagy része tanulmányai alapján megszerzi a doktori czimet. A badeni nagyhercegségben az erdészeti tudományok a karlsruhei technikai főiskolán adatnak elő, élénk bizonyosságul annak, hogy ott is technikai természetűnek tartják az erdészeti pályát. Hasonlóan Svájc erdészei is a zürichi műegyetemen nyerik kiképeztetésüket. A vadpatakszabályozások, a földcsuszások meggátlása, a faanyag kiszállításánál a terep nehézségeinek leküzdése mind megannyi műszaki feladat, mely megoldását az ottani erdőmérnököktől várja.

Az erdészet műszaki természete kifejezésre jut az osztrák államerdészet szervezetében is. A cs. k. földmivelésügyi ministerium VII. főosztályának a czime: Technische Departement für die Verwaltung der Staats- und Fondsförste. Ugyancsak ausztriai erdészeti intézmény a k. k. forsttechnische Abtheilung für Wildbachverbauung 6 erdőmérnöki osztálylyal és több kirendeltséggel.

Az osztrák államerdészet a hegyi vizek fékentartása és az erdei szállítóeszközök kifejlesztése körül bámulatatos műszaki eredményekre tekinthet vissza.

Mindebből a tekintetes Elnökség meggyőződést szerezhet arról, hogy az erdészet-tudomány nemcsak hazánkban taníttatik más műszaki jelleggel bíró közgazdasági ágazattal kapcsolatban, hanem technikai természete ugy az oktatás terén, mint a gyakorlati életben a külföldön is szeltiben elismerésre talál.

Közgazdasági viszonyaink ismerői előtt talán nem is szorul ezek után további bizonyításra, hogy hazánkban a gazdasági fejlődöttség mai foka mellett még beláthatlan időig van szükség arra, hogy az erdészeti tudomány technikai értelemben érvényesüljön. Vasutaink és közutaink hálózata igaz, hogy mindinkább tökéletesbül, de óriási még az az erdőterület, amelybe ezek a közlekedési eszközök nem hatolnak be, sőt nem is lehet céljuk oly sűrűn és mindama irányba szétágazni, amennyire s amelybe az erdei termékek kiszállításának szempontjából kiterjeszkedniök kellene. Itt kell azután az erdésznek közbelépnie és műszaki tudásával kapcsolatot létesíteni működésének legelhagyatottabb pontjai

és a világforgalom eszközei között. Eközben többnyire a legnehezebb viszonyokkal kell megküzdenie, a mivel valóban nem szolgál reá arra, hogy műszaki tevékenysége, melylyel a gazdasági életnek éppen a legfejletlenebb vidékeken uttörője, figyelembe ne vétessék akkor, amikor a magyar műszaki kar érdekeinek megóvásáról van szó.

Az erdőtisztikarnak a műszaki tevékenységtől való eltiltása az erdészetre mért oly csapás volna, mely közgazdaságunk egészére is érzékenyen visszahatna, évtizedek munkáját megakasztaná és beláthatlan gazdasági rázkódtatásokra adna okot.

Nem egyedül az erdőtisztikar specziális kérdése ez, hanem sokkal általánosabb érdekek forognak szóban. Elsősorban erdőbirtokosaink, akik Magyarország területének több mint $\frac{1}{4}$ -ét birják, az erdő jövedelmezőségére való tekintettel elviselhetetlen újabb terhekkkel állának szemben, mert minden műszaki munkára külön személyzetről kellene gondoskodniok, míg jelenleg joggal megkövetelik erdőtisztjüktől, hogy a szükséges technikai ismeretekkel birjon és azokat a birtok érdekében érvényesítse.

Feltételezve, hogy erdőbirtokosaink ezt a külön műszaki személyzetet igénybe vennék, a műszaki és a gazdasági munkák között aligha lenne meg az az egyöntetűség, azok nem alkalmazkodnának annyira egymáshoz, mint most egységes tervezés és vezetés mellett.

Igy pl. ha egy erdőbirtokos erdejéről üzemtervet akarna készíttetni, a felméréndő gazdasági vonalak kijelölése végett egy erdészt kellene alkalmaznia, aki az erdőt részletesen bejárva, az egyes részleteket, amelyeknek állandó megjelölésére a gazdaság érdekében nincs is mindig szükség, csupán az utána haladó mérnök kedvéért oly tartósan és szembetűnően kellene megjelölnie, hogy már maga ez a megjelölés is tetemes költséget igényelne. Alkalmaznia kellene ezenfelül egy mérnököt, aki magát a mérési munkát végzi, holott mostanában minden nagyobb előmunkálat nélkül egy ember végezheti együttesen a gazdasági részletek elkülönítését és a mérést. A munka megoszlásával mindenesetre megkétszereződik a költség, a felelősség pedig megoszlik.

Ámde erdőbirtokosainkra a szakképzett erdőtisztek tartása is elég terhet ró, annyit, hogy ennél többet reájuk róni sem mél-

tányos, de lehetséges sem volna. Ha tehát az erdészettel kapcsolatos műszaki teendőkre erre képesített erdőtisztjeiket nem használhatnák, mindenestre teljesen mellőznék ezeket a munkákat. S ezzel nagy munka árán alig fellendült erdészettünk a kívánatos további fejlődés helyett rohamos hanyatlásnak indulna.

Az erdők közgazdaságilag oly fontos fentartásának egyik fontos eszköze, az erdőrendezés a vele járó mérési munkák által ebben az esetben okozott rendkívüli költségek miatt fennakadna és az erdőtörvény ezirányu intézkedéseinek erdőbirtokosaink eleget nem tehetnének. Megakadályoztatnék tehát az erdőtörvény egyik sarkalatos pontjának végrehajtása és ezzel az állami erdőfelügyeletnek ugyszólván egész gépezete, amelynek működése jórészt az erdőrendezési műveken alapul.

A fatermés kiszállítási viszonyai kezdetlegesen maradnának, nagy kárára a fatermés értékének, a belterjes kihasználásnak és a fakereskedelemnek. Amidőn a szomszéd Ausztria milliókat költ el kevés év alatt arra, hogy erdeit erdőtisztjei által műszakilag tökéletes szállítóeszközökkel hálózza be s ezáltal abba a helyzetbe jut, hogy több és jobb fát szállíthasson kisebb költséggel a főforgalmi eszközökhöz s ezek útján a világpiacra, amikor tőszomszédságunkban ily serény tevékenység folyik, annál nagyobb közgazdasági hátrányára volna hazánknak, ha az említett okból az erdeinkben még felette nagy mértékben szükséges különféle technikai munkákban stagnálás vagy visszafejlődés állana be. A műszaki munkálatok hiányában tökéletlenül berendezett erdőkben a birtokos csak alacsony árakon értékesítheti fatermését, amely a kellő szállítóeszközök hiányában nagy termelési és szállítási apadékkal oly későn és körülményesen volna kihozható a hegységi erdők nyirkos légköréből, hogy a közforgalom eszközeihez érve már nem oly kifogástalan minőségű anyagot képezne, mint a világpiaczen velünk versenyző más országoké, amelyekben az erdőtiszttek műszaki tevékenységét misem gátolja. Az erdészeti ily irányu visszafejlődését csakhamar megérezné külkereskedelmi mérlegünk, melyben az 1898. évre vonatkozólag a fakivitel 66·2 millió koronát képvisel.

Amint a tekintetes Elnökség előtt is ismeretes, az erdészeti tudományok hazánkban a bányászattal és kohászattal párhuz-

mosan adatnak elő a selmeczbányai akadémián. A tisztelt Magyar Mérnök- és Építész-Egylet által készített törvénytervezetben a bányászati és kohászati szak teljes mérvü figyelemben részesülvén, az erdészeti szak mellözése esetén az a különös eset állana elő, hogy az egy és ugyanazon a tanintézetben teljesen egyenértékű főiskolai kiképzésben részesülők, akik az előkészítő tantárgyakat — habár a két szaknak nem előnyére — de együttesen és *közösen* hallgatják, a műszaki kvalifikáció szempontjából lényegesen különböző elbírálás alá esnének, sőt az erdészeti szakiskola hallgatói a technikai természetű tanulmányaik alapján szerzett ismereteket — nem lehetvén a műszaki kamara tagjai — gyakorlatilag nem érvényesíthetnék, holott azoknak kifejtésére az erdészeti pályán legalább is olyan terjedelmű és fontosságú tér nyílik, mint a bányászati és kohászati pályán.

Mihelyt az erdészek műszaki gyakorlata lehetetlenné tétetnék, az akadémia tantervét gyökeresen át kellene alakítani, jobban mondva visszafejleszteni. Az erdőmérnöki tanfolyamnak nevet kellene változtatnia, sőt bizonyos mértékig jogosultságát vesztené, holott éppen a legutóbbi időben tétettek a nagyméltóságu földmivelésügyi ministerium részéről oly intézkedések, amelyek a jövőben ezen 4 évre terjedő szakiskola nagyobb látogatottságát volnának hivatva előmozdítani. Ezek az intézkedések mindenesetre abból a felismert igazságból eredtek, hogy az erdőtisztek fokozott mérvü technikai ismereteire nagy szükség van.

Egészen azonban, daczára a műszaki gyakorlat lehetetlenségének, ekkor is aligha lehetne mellözni a technikai tudományok előadását, mert ezek hiányában az erdész nem volna képesített arra, hogy egy erdőgazdaságot, melynél számos műszaki munkát kellene végeztetnie és felügyelnie, önállóan vezessen. Hogy ezáltal egyébiránt mennyire ferde és félszeg helyzet állana elő, nem szorul bővebb fejtegetésre.

Hazánk valamennyi szakképzett erdésze az említett mellőzésben működésének, képzettségének és annak a tanintézetnek jogosulatlan lefokozását látná, amely tanintézetben kiképzését nyerte. Társadalmi állását veszélyeztető ez a mellőzés annál érezhetőbb volna, mivel ugyanazon tanintézet többi hallgatóira az igen tisztelt Magyar Mérnök- és Építész-Egylet törvény-tervezete

teljes mértékben kiterjed. Az erdészeti tudománynak ez a lefokozása erdészetünk és közgazdaságunk nagy kárára, szakunk teljes elnéptelenedéséhez vezetne, mert a szülők nem volnának hajlandók fiaikkal oly tanulmányt végeztetni, amely ezenkívül nem nyújtana hallgatóinak ugyanoly társadalmi állást, mint más főiskolák, sőt annyit sem, mint ugyanannak a főiskolának más szaka.

Ezek volnának főbb vonásokban azok a következmények, amelyekkel az erdőtisztikának a műszaki tevékenységtől való eltiltása járna.

Tudjuk, hogy a tisztelt Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek korántsem állott szándékában ezeknek felidézése, amidőn egyéb szempontból annyira üdvös és általunk teljes mértékben méltányolt törvény-tervezetét kidolgozta. Nehogy azonban ezek a következmények végzetes hatásukat mégis gyakorolhassák és a magyar közgazdaság egyik jelentékeny és tulnyomó mértékben műszaki ágazatának jogos igényei figyelmen kívül maradjanak és sérelmet szenvedjenek, továbbá azért, mert az erdészetre a szóban forgó törvénytervezet körültekintő indokolásában felsorolt érvek legnagyobbbrészt szintén teljes mértékben alkalmazhatók — amennyiben az akadémiai képzettségű erdőtisztek és maga az erdészet, hátrányát érzik annak, hogy az erdőtisztek jogviszonya különösen más alacsonyabb képzettségű erdészeti alkalmazottakkal szemben főleg a magángyakorlatban szintén nincsen teljesen szabályozva — ebből a kettős okból az Országos Erdészeti Egyesület, mint a magyar erdőbirtokosok és erdőtisztek érdekeinek hivatott öre és szószólója, indítatva érzi magát a tekintetes Elnökség útján azt a tiszteletteljes kérést intézni az igen tisztelt Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek, hogy az erdészeti szakot mint eminenter műszaki képzettséget feltételező foglalkozást a „műszaki czimek és a műszaki gyakorlat rendtartása“ című törvénytervezetben figyelembe venni, illetőleg a részletekre vonatkozólag velünk érintkezésbe lépni sziveskedjék.

Budapest, 1900. május 10.

Báró Bánffy Dezső.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet válaszában az egyesület képviselőit értekezletre hívja, melynek időpontja utólag június hó 6-ára tétetett. Együttal azonban hangsúlyozza, hogy törvény-terve-

zete a szigoruan vett mérnöki és építési czimek és viszonyok rendezésére terjed ki s annak óhajtott kiterjesztése is csupán az *erdőmérnökökre* vonatkozhatnék.

A titkár a Mérnök-Egylet elnökével, Czizler Győző müegyetemi tanárral és a törvény-tervezet előadójával, Zielinski Szilárd müegyetemi magántanárral folytatott tárgyalásaiból azt a reményt meríti, hogy az utóbbi korlátozást, a mely az erdőtisztek műszaki minősítésének kérdését megoldatlanul hagyná, a kellő felvilágosítások után nem fogja fentartani. A törvény-tervezet előadójának kérésére az erdőtisztek bevonása következtében a törvény-tervezeten szükséges kiegészítéseket és módosításokat kidolgozta. Ez a tervezet általános tájékozás végett sokszorosítva a Mérnök-Egyletnek is megküldetett annak hangsúlyozásával, hogy ezt a tervezetet az igazgató-választmány még nem tárgyalta, az tehát az Országos Erdészeti Egyesületre nézve kötelezőnek még nem tekinthető.

„A műszaki czimek és a műszaki gyakorlat rendtartásáról“ szóló törvény-tervezet megalkotásánál a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet célja a műszaki minősítés terén észlelhető hiányoknak orvoslása és evvel kapcsolatosan egy oly szerv teremtése volt, a mely a jövőben a műszaki kar érdekeit képviselje és a műszaki magántevékenységet ellenőrizze. A törvény-tervezet sarkalatos intézkedései a következők: Az 1—5. §§. az *okleveles* mérnök, építész, gépészmérnök, vegyészmérnök, bánya- és kohómérnök czimek viselését szabályozza s ezt a megfelelő oklevelek birtokához köti. A 7—11. §. *a multa vonatkozólag* szabályozza ugyanezeknek a czimeknek viselését az „okleveles“ jelző nélkül s a mennyiben a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek az volt az intencziója, hogy az eddigi szabályozatlan állapotból csak lassankint és a régi követelményekhez képest hiányos tanulmányok mellett is szerzett jogok sérelme nélkül kezdeményezze az átmenet a jövő teljesen szabályozott állapotába, a műszaki czimek viselhetése felett való döntést az illető szaktanintézetek (müegyetem, bányászati és erdészeti akadémia) és a műszaki kamara együttes hatáskörébe utalja, egyebekben azonban ezeknek a czimeknek viselését hiányos tanulmányok esetén is megengedi. Így pl. elegendőnek tartja valamely szakiskola valamennyi tárgyának hallgatását, ha az illető azoknak *tulnyomó* részéből vizsgaeredményt mutathat fel.

A 20. §. következőképen hangzik: „E törvény 61. §. I—V. pontjában körülírt műszaki munkálatokra vonatkozó megbízásokat hatóságoktól vagy magánosoktól csak az fogadhat el és teljesíthet, e munkakörbe tartozó ügyekben feleket az ország hatóságai előtt csak az képviselhet és e munkakörrel összefüggő peres kérdésekben bíróságok és törvényszékek előtt szakértőül csak az működhetik, aki a *műszaki kamara* tagjai sorába felvétellett.“

A műszaki kamara egészben az ügyvédi kamara mintájára szerveztetik és az egyes műszaki foglalkozásoknak megfelelő osztályokkal bir. Tagjai felett fegyelmi hatáskörrel rendelkezik.

A 61. §. a műszaki foglalkozások egyes ágazatainak munkakörét állapítja meg, a 64. §. pedig kimondja, hogy a műszaki kamara tagjai, tekintet nélkül okmányyszerű minősítésükre, a különféle műszaki foglalkozások gyakorlásában csak annyiban vannak korlátozva, hogy csak az oly műszaki munkálatokra vonatkozó megbízásokat fogadhatják el, a melyek elvégzésére a szükséges — de bármi uton szerzett — alapos ismeretekkel egyénileg valóssággal rendelkeznek. Az oly műszaki munkálatokra, a melyek végrehajtása körül maguk is tulnyomóan más szakképzettségű segítő erőkre volnának utalva, kamara-tagok nem vállalkozhatnak.

A 65. §. folytatólag így szól: „Ha valamely kamara-tag elméleti minősítésétől eltérő, más szakmában hivatásszerűen akar foglalkozni, erre csak az illető szakmában eltöltött 3 évi beigazolt gyakorlat után szerezhethet jogosultságot.“

A törvénytervezet egyebekben az igazgató-választmány tagjainak előzetesen megküldetvén, előttük minden részletében ismeretes. Eredeti szerkezetében való érvényesülése esetén az erdőtisztek az erdőgazdasággal oly szoros kapcsolatban álló műszaki munkákat a magángyakorlatban nem teljesíthetnék és oly erdőgazdasági peres kérdésekben, a melyek műszaki kérdésekkel kapcsolatosak, szakértőül nem működhetnének. Másrésről a multban tett tapasztalatok s különösen a 80-as években az üzemmendezés terén kifejtett magántevékenység elfajulása következtében az erdőgazdaság érdekében állónak kell itélni az erdőgazdasággal összefüggő műszaki magántevékenység hathatós ellenőrzését, a mit a mérnök-egylet törvénytervezete a műszaki kamara intézményével

kíván megoldani. Nem hagyható végül figyelmen kívül, hogy műszaki ismereteinknek ebben a törvényben való elismerése esetén nem fordulhat elő, hogy hatóságok, bíróságok az erdőgazdasággal szoros kapcsolatban álló műszaki kérdéseknél a szakképzett erdőtiszteket szakértőül el ne fogadják, a mint erre a multban több példa van. Igaz, hogy a műszaki kamarai tagság azokra, a kik műszaki magángyakorlatot kívánnak folytatni, teherrel jár, tekintettel azonban arra, hogy a többi műszaki kar ebben a tekintetben már állást foglalt, ez ellen a siker kilátásával aligha lehetne valamit tenni, s oly separatisztikus intézkedés felvételét sem látszott czélszerűnek szorgalmazni, a mely szerint a szóbanforgó törvénytervezet az erdőgazdasággal kapcsolatos műszaki tevékenységre egyáltalában nem vonatkoznék. Ennél helyesebbnek, ugy az erdőgazdaságnak, mint az erdőtiszti karnak inkább érdekében állónak kellett tartani azt, hogy az erdőtiszti kar, bár némi korlátozások, illetve terhek magára vállalásának árán, a magyar műszaki kar többi ágazataihoz csatlakozzék, azokkal együttesen igyekezzék haladni.

Nehogy azonban a törvénytervezet, ha törvényerőre emelkedik, az erdőbirtokosokra indokolatlan terhet rőjjon, határozott kifejezést kellett adni annak, hogy a magánerdőtisztek által saját szolgálatadójuk birtokán végzett műszaki munkálatok nem tekintethők magángyakorlatnak.

Ezekből a szempontokból indult ki az a tervezet, a mely az erdőtisztek bevonása következtében szükségesnek mutatkozó kiegészítéseket tárgyalja.

Az igazgató-választmány ezen tervezet alapján a következő megállapodásra jutott: A törvénybe elsősorban a következő uj 6. szakasz veendő fel:

„Az „okleveles erdőmérnök“ czimet csak az viselheti, a ki:

a) a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémián vagy valamely külföldi erdészeti főiskolán, mint rendes hallgató a selmeczbányai bányászati és erdészeti akadémia *erdészeti vagy erdőmérnöki* szakiskolájának tantervében előirt összes kötelező tantárgyakat hallgatta és azokból eredményesen vizsgázott vagy kolloquált;

b) az erdészeti államvizsgát belföldön letette és oklevelet nyert. Az 1867. évet megelőző időre vonatkozólag azonban az

osztrák örökös tartományokban kelt erdészeti államvizsga-bizonyítványok is érvényeseknek tekintendők.“

Ennek a szakasznak szövegezése kizárja azt az esetet, hogy valaki, a ki érettségi vizsgával bir, az akadémiai rendszabályok 17. §-a alapján teljes törvényes szakképzettséggel biró erdőtiszt vezetése alatt töltött három évi erdészeti gyakorlat után az akadémiát a tantárgyaknak hallgatása nélkül magánvizsgák útján végezze. A műszaki kvalifikáció megszerzésének ezt a lehetőségét a mérnök-egylet kívánságára annál inkább el lehetett ejteni, mert ily uton aligha szerzett valaki teljes erdészeti minősítést.

Az új 6. szakasz egyébiránt az erdőakadémián fennálló két erdészeti tanfolyam hallgatói között különbséget nem tesz. Erre nézve az előadói tervezet a következő indokolást tartalmazza.

„Az erdőakadémiának 1872-ben történt ujjszervezésekor oszlott az addig egységes erdészeti szakoktatás ketté, egy három éves és egy négy éves tanfolyammá, mely utóbbinak az a czélja, hogy az erdészeti géptan, valamint a geodesia terén fokozott képzettséget szerezhessenek egyes erre vállalkozó hallgatók. Az erdészettel összefüggő technikai ismeretek zömét az erdőmérnöki tanfolyamot végzők a többi erdészeti hallgatókkal, és amennyiben általános tantárgyakról van szó, a bányászat és kohászat hallgatóival együttesen hallgatják. Az ábrázoló mértan, az ált. és erdészeti vegytan, térképraajz, természettan és elektrotechnika, az erőműtan és erdészeti géptan, középítészet, földméréstan, erdészeti iparműtan, vasut- és utépítészet, a viz- és hidépítészet, végül a gátak és gerebek szerkesztése: mindmegannyi műszaki tantárgy, a melyet a három évet végző akadémiai hallgatók hallgatni kötelesek és a gyakorlatban foglalkozásukból kifolyólag érvényesítenek, sőt fennálló erdőtörvényünk intézkedéseinek végrehajtásával kapcsolatban érvényesíteni kötelesek.

Nem tehetünk tehát javaslatot oly rendelkezés felvételére, a mely már eddig is fennálló és gyökeret vert törvényeink bevált intézkedéseit következményeiben alterálhatná.

A gyakorlati életben azok az erdőakadémiai hallgatók, a kik 4 évet végeztek, semmi tekintetben sem részesültek előnyben, semmiféle törvény vagy rendelet az erdészeti műszaki gyakorlat terén kvalifikációjukat meg nem különbözteti, miért is igen

kevesen maradnak négy évig az akadémián és a magyar erdészeti műszaki teendőin működő kar kevés kivételével a hároméves tanfolyamból került ki.

A műszaki ismereteknek azt a többletét, melyet a 4 év tanfolyamainak hallgatásával egyesek elsajátítottak, semmi esetre sem lehet olyannak tekinteni, mely a műszaki gyakorlat és a műszaki czimek rendezésénél részükre nagyobb mérvű előjogokat biztosíthatna, tisztán a 4 éves tanfolyam hallgatóinak figyelembe vétele pedig az erdőtisztek műszaki kvalifikációjának kérdését nem oldaná meg.

Fennállana az a körülmény, hogy egy és ugyanazon tanintézetnek együttesen oktatott hallgatói között különbség tétetnék, sőt az a megkülönböztetés nemcsak a főiskolára, hanem az államvizsgára is vonatkoznék. A teljesen egyenértékű oklevelet nyerők közül ugyanis egyesekre a törvénytervezet teljes mértékben kiterjeszkeznék, másokra s éppen a többségre pedig nem, vagy csak hiányosan.

Végül legyen szabad felemlitenünk, hogy a bányászati és kohászati szakiskola egyenkint szintén csak három évre terjed és a törvénytervezet szerint mégis elegendő kvalifikációt nyújt az okleveles bánya- illetve kohómérnöki czim viselésére, illetve a kamarai tagságra.

Az 1867. évet megelőzőleg az osztrák örökös tartományokban tartott államvizsgákról szóló bizonyítványok a közszolgálat terén is érvényeseknek tekintetnek, azok birtokosait tehát itt figyelembe kellett venni.

Külföldön végzettek csakis új államvizsga alapján nyerhettek eddig teljes erdészeti kvalifikációt s nincsen ok arra, hogy ezen a rendelkezésen csorba ejtessék.

Az előadói tervezet eredeti szövegétől eltérően az igazgató válaszmány nem tartja szükségesnek, hogy az erdómérnök czimnek „okleveles“ jelző nélkül való viselésére nézve bármi rendelkezés történjék. A mennyiben ugyanis a hiányos minősítéssel bíró szakférfiakat már az erdőtörvény több mint két évtized előtt szűkebb működési térre szorította, nem volna ajánlatos egy ilyen intézkedéssel előmozdítani azt, hogy a magángyakorlat terén

ezentul esetleg éppen az oklevél nélküli, hiányos képzettségű erdőtisztek jussanak érvényre.

A műszaki kamara egy új erdómérnöki osztálylyal volna bővítendő.

A 61. §-nál, mely az egyes műszaki foglalkozások munkakörét szabályozza a szakasz szövegébe illő következő új VI. pont felvételét tartja az igazgató-választmány szükségesnek:

„VI. A szorosabb értelemben vett erdómérnöki foglalkozás munkaköre, *nem tekintve az erdészeti köztisztviselőknek hivatalból, a magánerdőtiszteknek pedig állandó szolgálatadójuk megbízásából, annak képviseletében és birtokán állásukból kifolyólag végzett műszaki munkálatait, melyekre jelen törvény nem vonatkozik, magánfelekkel szemben*: az erdők felmérésén kívül az erdei szállítóeszközök (erdei utak és vasutak, sodronykötélpályák stb. és vízi utak) valamint az e szállító eszközökhöz tartozó átereszek, hidak vizfogógátak, zsilipek, duzzasztók, gerebek, rözsemüvek és egyéb vizszabályozási építmények, továbbá vadpatakszabályozások és az erdőgazdasággal kapcsolatos talajjavítások, nemkülönben az erdők üzeméhez és kezeléséhez, valamint az erdei termékek feldolgozásához és konzerválásához szükséges összes építmények és berendezések (fűrész- és telítőtelepek stb.) teljes felépítése és felszerelése körül felmerülő következő teendőkre terjed ki:

a) az erdők felmérésére vonatkozólag a szükséges felvételek, kitűzések, területosztások és egyéb mérések, térképek, tervek és számítások elkészítésére, erdei birtokrendezésekkel járó összes földmérő munkálatok végzésére;

b) az erdei szállítóeszközök és egyéb építmények és berendezések általános és részletes terveinek elkészítésére, az ezekkel járó felvételek és számítások végzésére, a szükséges előirányzatok kidolgozására, továbbá létesítésük vezetésére, ellenőrzésére, felülvizsgálására és leszámolására;

c) az erdőknek felmérésére, valamint az erdei szállítóeszközökre és egyéb építkezésekre és berendezésekre vonatkozó szakvélemények adása, nemkülönben mindezekre vonatkozó peres ügyekben törvényszékek és bíróságok előtt szakértőül való működés.“

Erre a pontra vonatkozólag az előadói tervezet indokolása a következőket tartalmazza :

„A 61. §. VI. pontjában az erdőmérnöki munkakör körülíratott. Ugyanitt határozott kifejezést nyer az, hogy az erdészeti köztisztviselők és az állandó alkalmaztatásban lévő magán-erdőtisztek, előbbieik hivatalos megbizásból bárhol, utóbbiak szolgálatadójuk birtokán, az erdőgazdasággal mint foglalkozásukkal kapcsolatos műszaki teendőkben jelen törvény által nem korlátozhatnak. Ennek kimondása azért szükséges, mert ezen a téren jelenleg is szabályozott viszonyok uralkodnak és további korlátozások csak az erdőgazdaság kárára volnának, a mennyiben azokon a magánbirtokokon, melyek okleveles erdőtisztek tartására törvényileg nem kötelezvék, még inkább csökkenne a hajlandóság arra, hogy okleveles erdőtisztet alkalmazzanak, illetőleg a kamarai tagság megkövetelése egy újabb súlyos feltétel volna arra, hogy valaki mint erdőtiszt szolgálatot találjon. Ennek a kérdésnek elbírálásánál figyelembe veendő, hogy az erdőtisztek műszaki tevékenysége az erdőgazdaság igényei által meghatározott korlátok között mozog s hogy a tőlük kívánt kvalifikácziónál nem lehet egyoldaluan ismereteiknek *technikai* oldala mérvadó, hanem első sorban tekintetbe jő szorosabb értelemben vett *erdészeti (gazdasági) tudományuk*. Ugy a közszolgálatban, mint a magán-szolgálatban álló erdőtisztek műszaki tevékenysége az eddigi (erdőfelügyeleti és egyéb) törvényes rendelkezésekből kifolyólag elegendő ellenőrzésnek van alávetve, a mennyiben pedig az erdőbirtokosok szükségét látnák, bármikor megkivánhatják alkalmazottjuktól, hogy kamarai tag legyen.

Ellenben ugy a köz, mint magánerdőtiszteknek magánvállalkozás jellegével bíró foglalkozása, nemkülönben oly erdőmérnökök működése, a kik állandó alkalmazás nélkül esetről-esetre vállalnak az erdőgazdaság körébe vágó műszaki munkákat, a műszaki kamarai tagsághoz volna kötendő. A műszaki kamara ellenőrzése mellett az önálló erdőmérnökök különösen oly erdőbirtokokon fejthetnének ki esetről-esetre üdvös működést, a melyeken akár csekély kiterjedésük miatt, akár más okból akadémiai képzettségű erdőtiszt nincs alkalmazva, de megbizásokat nyerhetnének más birtokokon is. Ezáltal éppen azokon az erdőbirtokokon, melyek a

szakképzett erdőtiszt kezelését nélkülözik, hozzájárulhatnak az erdőgazdaság emelésére s ennek elősegítése volna egyike ama üdvös hatásoknak, melyeket jelen törvénytől az erdőszetre vonatkozólag várunk.“

Az előadói tervezet ezenkívül a törvény 65. §-ának oly értelemben való kiegészítését is felölelte, a mely szerint az erdőgazdasági ismereteket feltételező műszaki munkák teljesen az erdőmérnököknek tartatnának fenn, az igazgató-választmány azonban a 64. és 65. §§-oknak fenn ismertetett rendelkezéseit az erdőmérnökök szempontjából is elfogadhatóknak tartja és kivételes intézkedéseket szükségesnek nem tart.

Végül kimondja az igazgató-választmány, hogy a törvénytervezetben kifejezésre volna juttatandó az, hogy oly kérdésekben, a melyek az erdőmérnököket illetik, a kereskedelemügyi m. k. minister, akinek a műszaki kamara alárendeltetnék, a földmivelésügyi miniszterrel egyetértőleg járjon el.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egyletben f. é. június hó 6-án tartandó értekezletre az igazgató-választmány Horváth Sándor második alelnököt, Csiby Lőrincz, Csik Imre és Schmidt Ferencz választmányi tagokat és a titkárt küldi ki az egyesület képviselőjében.

IV. Az 1899. évi számadások megvizsgálására és az 1901. évi költségvetés elkészítésére kiküldött bizottság eljárásának eredményéről a következő jelentést terjeszti a választmány elé:

Tekintetes igazgató-választmány!

A folyó évi január hó 20.-án tartott rendes választmányi ülésen az „Országos Erdészeti Egyesület“ 1899. évi számadásának megvizsgálásával bizatván meg, van szerencsénk a vizsgálat eredményéről a következőket jelenteni:

Az 1899. évi pénztári naplóból, valamint a számadások tételeit részletesen kimutató rovatkönyvből meggyőződünk, hogy az egyesület pénztárának

1899. évi bevétele	---	---	---	---	---	---	---	38,262	frt	08½	kr.
1899. évi kiadása	---	---	---	---	---	---	---	38,262	frt	08½	kr.
s az 1899. évi pénztári maradvány	---	---	---	---	---	---	---	—	frt	—	kr.

volt.

A kiadások főösszegéből azonban:

1. az általános alaptőke javára... ..	7,979	frt	65½	kr.
2. a titkári nyugdíjalap javára	2,000	frt	—	kr.
3. a „Wagner Károly“-alapítvány javára	2,000	frt	—	kr.
4. az „Erzsébet királyné“-alapítvány javára ...	44	frt	75	kr.
4. a „Bedő Albert“-alapítvány javára	310	frt	—	kr.
6. a székesfehérvári ismeretlen alapítvány javára	40	frt	92	kr.
Összesen	12,375	frt	32½	kr.

adatott át az alapítványi számadásnak.

A vagyoni állást az 1899. év végével lezárt számadás alapján következőnek találtuk:

I. Az egyesületi vagyon javára eső összegek:

a) Készpénzben	10,938	frt	85	kr.
b) Alapító tagok magánkötvényeiben	44,234	frt	98	kr.
c) Értékpapirokban és pedig:				
4 ⁰ / ₀ -os magyar koronajáradék	48,900	frt.		
4 ⁰ / ₀ -os magyar földh. zálog-				
levél	25,000	frt.		
4 ⁰ / ₀ -os magyar földh. szab. és				
talajjav. záloglevél... ..	30,500	frt.		
1860. évi államsorsjegy... ..	600	frt.		
3 ⁰ / ₀ osztr. földh. 1899. évisorsj.	300	frt.		
Gazdák bizt. szöv. üzletjegy	100	frt.	105,400	frt — kr.
d) Egyesületi székházba befektetett összeg ...	194,165	frt	26	kr.
e) Leltári tárgyak értéke	12,473	frt	91	kr.
f) A könyvtár értéke... ..	7,551	frt	44	kr.
g) Magyar földhitelintézeti számlaegyenleg ...	—	frt	87	kr.
Összesen	374,765	frt	31	kr.

Az egész zárszámadás eredményét a mellékelt kimutatások tüntetik fel:

Az Országos Erdészeti Egyesület 1899. évi zárszámadása.

A) Pénztári számadás.

B e v é t e l	Tényleges bevétel 1899. évb.		Előirány- zott összeg 1899. évre		Az elő- iránnyal szemben + vagy -	
	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
Pénztári maradvány 1898. évről	—	—	—	—	—	—
A) Rendes bevételek.						
I. Az egyesületi székház bérjövödelme	7610	—	7560	—	+ 50	—
II. Az alapító tagok által kötelezvényben tett alapítványaik után fizetett alapítványi kamatok és az alapító tagok által fizetett kedvezményes lapdíjak	2349	90	2300	—	+ 49	90
III. A rendes tagok által fizetett tagsági díjak	8672	13	8500	—	+ 172	13
IV. Az állam által adott segélyek	2000	—	2000	—	—	—
V. Az egyesület állandó kiadmányainak jövödelmei:						
a) Erdészeti Lapok	3123	66	3000	—	+ 123	66
b) Az Erdészeti Zsebnaptár	1879	35	1600	—	+ 279	35
c) Az Erdészeti Rendeletek Tára	114	40	80	—	+ 34	40
VI. Az egyesület közlönyében megjelenő hirdetések díja	1778	16	1650	—	+ 128	16
VII. A folyó jövödelmekből begyűlt pénztári készletek időközi kamatai	390	63	200	—	+ 190	63
VIII. A törzsvagyon és a székesfehérvári ismeretlen alapítvány készpénzkészleteinek időközi kamatai és értékpapírjainak kamatszelvény-jövödelme	879	24½	765	—	+ 114	24½
IX. A Deák Ferencz-alapítvány bevétele	550	—	550	—	—	—
X. A Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítvány bevétele	717	—	680	—	+ 37	—
XI. A gróf Tisza Lajos-alapítvány bevétele	1005	—	1005	—	—	—
XII. A Bedő Albert-alapítvány bevétele	685	84	680	—	+ 5	84
XIII. Az Erzsébet királyné-alapítvány bevétele	400	—	240	—	+ 160	—
B) Átfutó bevételek.						
XIV. Az új alapító tagok által készpénzben tett egyesületi alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok törlesztésére befizetett összegek	1901	97	1700	—	+ 201	97
Átvitel	34057	28½	32510	—	+ 1547	28½

B e v é t e l	Tényleges bevétel 1899. évb.		Előirány- zott összeg 1899. évre		Az elő- irányzattal szemben + vagy -	
	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
Áttétel	34057	281 $\frac{1}{2}$	32510	—	+1547	281 $\frac{1}{2}$
XV. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére vagy hasonló új alapítványok alkotá- sára tett adományok:						
1. Wagner Károly-alapítvány... 165.42						
2. Erzsébet királyné-alapítvány 44.75	210	17	50	—	+ 160	17
XVI. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakkönyvek és más iratok eladásából befolyó jövedelmek:						
1. Fekete Lajos és M. Dietz S.: Erd. növénytan I. 295.20						
2. Fekete Lajos és M. Dietz S.: Erd. növénytan II. 285.—						
3. Sobó Jenő: Építéstan I. r. I. kötet 889.79						
4. Sobó Jenő: Építéstan. I. r. II. kötet 615.32						
5. Sobó Jenő Építéstan II. rész 794.15	2879	46	2000	—	+ 879	46
XVII. Más átfutó bevételek beleértve a letétképen kezelendő összegeket is	622	14	2000	—	—1377	86
C) Rendkívüli bevételek.						
XVIII. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok eladá- sából befolyó jövedelmek:						
1. Ő Felsége fénynyomatu arc- képe 71.—						
3. Fekete L.: Népszerű erd. ismerettár 8.—						
2. Erdészeti oklevéltár... 20.—	99	—	50	—	+ 49	—
XIX. Postaköltség és más térít- mények:						
a) postaköltség-térítmények ... 131.10						
b) megtérített ablaküveg-biztosí- tások 25.56	156	66	100	—	+ 56	66
XX. Megitált és behajtott perköltségek	156	92	100	—	+ 56	92
XXI. Egyéb rendkívüli bevételek ...	80	45	50	—	+ 30	45
Összesen	38262	081 $\frac{1}{2}$	36860	—	+1402	081 $\frac{1}{2}$

K i a d á s	Tényleges kiadás 1899. évben		Előirányzott összeg 1899. évre		Az előiránnyal szemben + vagy -	
	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
A) Rendes kiadások						
I. Hivatalnokok és szolgák illetményei:						
a) a titkár fizetése	1200.—					
b) a pénztárnok fizetése	800.—					
c) a könyvtárnok fizetése	500.—					
d) irnok fizetése	600.—					
e) szolgál- és házmester fizetése	540.—					
f) jutalmak és segélyek	100.—	3740	—	3740	—	—
II. Az Erdészeti Lapok szerkesztésével járó kiadások:						
a) szerkesztői átalány	1000.—					
b) írói tiszteletdíjak	1032.79					
c) javitnoki illetmény	200.—	2232	79	2400	—	167 21
III. Ügyviteli költségek:						
a) irodai átalány	500.—					
b) postaköltségek és lapexpeditió	1296.35					
c) közgyűlési- és utiköltségek	258.91					
d) tagsági oklevelek kiállítása	19.50					
e) távbeszélő	150.—					
f) kisebb nyomtatványok	142.01	2366	77	2570	—	203 23
IV. Erdészeti Lapok és más állandó kiadványok nyomtatási költségei:						
a) Erdészeti Lapok	5533.33					
b) Erdészeti Zsebnaptár	1348.79					
c) Erdészeti Rendeletek Tára	60.75					
d) Egyéb kiadványok	66.90	7009	77	6500	—	+ 509 77
V. A könyvtár gyarapítására és szaklapokra						
		331	69	400	—	68 31
VI. Leltári tárgyak beszerzése						
		89	20	250	—	160 80
VII. A székházat terhelő kiadások:						
a) általános jövedelmi pótdadó és II. oszt. kereseti adó	386.20					
b) községi adó	478.71					
c) házbérekrajczár	369.14					
d) utadó	28.72					
e) vízvezetéki illeték	287.25					
f) udvarvilágítás	255.22					
g) lámpák és gázlángok javítása	32.60					
h) tűzkár elleni biztosítás 1899. aug. 1-je déli 12 órától 6 évre	250.45					
i) aklaküveg-biztosít.	—.—					
k) kéményseprői díj	27.40					
Átvitel	—	15770	22	15860	—	89 78

K i a d á s	Tényleges kiadás		Előirányzott összeg		Az előiránnyal szemben + vagy -	
	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
	Áttétel —	15770	22	15860	—	—
d) házfedel-javítás	40	—	—	—	—	—
m) villamos-jelzők javítása.....	10	—	—	—	—	—
n) lábtörlő és tisztogató szerek	3.90	—	—	—	—	—
o) apró esetleges javítások.....	246.55	—	—	—	—	—
VIII. Illeték egyenérték.....	662	76	700	—	—	37 24
IX. Egyéb előre nem látott kiadások	133	66	200	—	—	66 34
X. A Deák Ferencz-alapítvány irodalmi pályadíjai	550	—	550	—	—	—
XI. A Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítványból adandó segélyekre	717	—	680	—	+	37 —
XII. A Gróf Tisza Lajos alapítványból adandó segélyekre.....	1005	—	1005	—	—	—
XIII. A Bedő Albert-alapítványból adandó ösztöndíjak	375	—	600	—	—	225 —
XIV. Az Erzsébet királyné-alapítványból adandó segélyek	400	—	240	—	+	160 —
B) Át f u t ó k i a d á s o k.						
XV. A törzsvagyonhoz csatolandó új alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok beváltására befizetett összegek	1901	97	1700	—	+	201 97
XVI. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére tett adományok és egyéb az alapítványokhoz csatolandó összegek						
1. Wagner K.-alapítványhoz 2000.—						
2. Erzsébet királyné alapítv. 44.75						
3. Bedő Albert-alapítványhoz 310.84						
4. Székesfehérvári ismeretlen alapítványhoz	40.92	—	—	—	—	—
5. A titkári nyugdíjalaphoz 2000.—	4396	51	1200	—	+	3196 51
XVII. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakmunkák és iratok kiadási költségei	1852	56	5000	—	—	3147 44
XVIII. A folyó bevételek feleslegéből a törzsvagyonhoz csatolandó összeg	6077	68½	2702	60	+	3375 (8½
XIX. Egyéb átfutó kiadások	623	64	2000	—	—	1376 36
C) R e n d k i v ü l i k i a d á s o k.						
XX. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadványok költségei.....	1000	—	1000	—	—	—
XXI. Az egyesület ügyvédjének számlájára fizetett összeg	98	93	400	—	—	301 07
XXII. Más előre nem látott rendkívüli kiadások	281	01	400	—	—	118 99
Összes kiadás	38262	08½	36860	—	+	1402 08½

B) Alapítványi kamatok, tagsági és előfizetési díjak nyilvántartása.

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
1. Alapító tagok.				
Tartozás:				
Hátralék 1898. év végével				
1. Az 1899. évi tagsági könyvben				
a) az alapító tagoknál előírva			2171.79	
b) a függelék A) részében kimutatva	3584	79	3584	79
Előírás 1899. évre (kamat és kedvezményes lapdíj)	—	—	2360	50
Összesen	—	—	5945	29
Törlesztés:				
1898. évben előre fizetett összeg	18	—		
1899. évben a közgyűlés által leirt összeg	1413	—		
1899. évben fizetett kamat és kedvezményes lapdíj (lásd A) pénztári számadás II. bevételi rovatát)	2349	90	3780	90
Marad hátralék			2164	39
és pedig				
1. 1900. évre átvitt összeg			2200.89	
Előre fizetett összeg			36.50	
Marad tehát			2164.39	

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
2. Rendes tagok.				
Tartozás :				
Hátralék 1898. év végével :				
1. Az 1898. évi tagsági könyv függelékének A) és B) részében leírásra javasolt összeg 20.60 + 100.—	120.60	120	60	
2. Az 1899. évi tagsági könyvben :				
a) a rendes tagoknál előírva	8.729.91			
b) a függelék A) részében leírásra javasolva	903.55			
c) a függelék B) részében leírásra javasolva	271.—	9904	46	10025 06
Előírás 1899. évre		—	—	9305 70
Összesen				19330 76
Törlesztés :				
1898. évben előre fizetett összeg		122	14	
1899. évben a közgyűlés által leirt összeg		1295	15	
1899. évben fizetett tagsági díjak (lásd A) pénztári számadás III. bevételi rovatát)		8672	13	10089 42
Marad hátralék 1899. év végével :				9241 34
és pedig				
1. 1900. évre átvitt összeg	9.350.63			
Előre fizetett összeg	109.29			
Marad tehát...	9.241.34			

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
3. Előfizetők.				
Tartozás:				
Hátralék 1898. év végével:				
1. Az 1898. évi tagsági könyv függelékében leírásra javasolt összeg	21	65		
2. Az 1899. tagsági könyvben előírva	44	17	65	82
Előírás 1899. évre.....			3156	—
Összesen			3221	82
Törlesztés:				
Az 1898. évben előre fizetett összeg	24	—		
Az 1899. évi közgyűlés által leirt összeg	21	65		
Az 1899. évben fizetett lapdíjak (lásd. A) pénztári számadás V. a) bevételi rovatát)	3123	66	3169	31
Marad 1898. év végével:			52	51
1. 1900. évre átvitt összeg		100.—		
Előre fizetett összeg		47.49		
Marad tehát.....		52.51		
C) A gróf Tisza Lajos alapítványra magánkötvényben tett alapítvány kamatainak nyilvántartása.				
Tartozás:				
Hátralék 1898. év végével	30	—	—	—
Előírás 1899. évre.....	5	—	—	—
Összesen	35	—	35	—
Törlesztés 1899. évben.....				
Marad hátralék 1899. év végével			35	—

D) Az egyesület által kiadott könyvek és egyéb művek nyilvántartása.

	Példány	Egyenkint		Összesen	
	szám	frt	kr.	frt	kr.
1. Őfelségefénynyomatu arczképe.					
Kerükltség	300	—	—	900	—
Ebből megtérült:					
a) Az 1888—1898. években					
117 példány à 3·50	409·50				
111 példány à 4—	444—	228	853 50	—	—
b) 1899. évben					
10 példány à 3·50	35—				
9 példány à 4—	36—	19	71 —	—	—
Összesen	247	924	50	924	50
Marad haszon 1899. év végével	53	—	—	24	50
2. Tomcsányi Gusztáv „Erdei facsemeték nevelése“ czimű könyve.					
Maradvány 1898. év végével	583	—	—	—	—
1899. évben eladatott:					
4 példány à 1·50	6—	}7	12 —	12 —	—
3 példány à 2—	6—				
Összesen	7	12	—	12	—
Szerzőnek kifizettetett			12 —	12 —	
Marad az egyesületnél mint a szerző tulajdona 1899. év végével	576	—	—	—	—
3. Erdészeti növénytan I. rész.					
Kerükltség	1003	—	—	1651	48
Ebből megtérült:					
Az 1891.—1898. években					
393 példány à 2 frt 80 kr.	1100·40				
298 példány à 4 frt	1192—	691	2292 40	—	—
Átvitel	691	2292	40		

	Példány	Egyenkint		Összesen	
	szám	frt	kr.	frt	kr.
Áttétel	691	2292	40		
1899. évben					
84 példány à 2 frt 80 kr.	235	20			
15 példány à 4 frt.	60				
Szerzőknek kiadott	51				
A magyar nemzeti muzeumnak 1899-ben	1				
Az egyesületi könyvtár részére 1891. évben	3				
A „Patria“ nyomdának 1895. évben	1				
A „Magyar Földmives“ szerkesztőségének 1897-ben	1				
Orsz. Gazd. Muzeum	1				
Összesen	848	2587	60	2587	60
Marad az egyesületnél mint a szerzők tulajdona 1899. év végével	155	—	—	936	12
4. Erdészeti növénytan II. rész.					
Kerükltség	1000	—	—	4194	96
Ebből megtérült:					
1897 és					
1898 évben 112 példányért à 6 frt	672	frt			
„ „ 191 „ à 9 frt	1719	frt			
1899. évben 28 példányért à 6 frt	168	frt			
„ „ 13 „ à 9 „	117	„			
Az egyesületi könyvtár részére 1897. évben	3				
A „Magyar Földmives“ szerkesztőségének 1897. évben	1				
Szerzőknek	32				
Országos gazd. muzeumnak 1898. évben	1				
Magyar nemzeti muzeumnak 1899. „	1				
Összesen	382	—	—	2676	—
Marad elszámolás alatt 1899. év végével	618	—	—	1518	96
5. Erdőrendezéstan I. rész.					
Maradvány 1898. év végével	939	—	—	—	—
Eladatott 1899. évben					
7 példány à 3 frt	21	frt			
2 példány à 5 frt	10	frt			
Kiadott a szerző özvegyének 1899. évben	16				
A Gazdasági Muzeumnak 1899. évben	1				
Összesen	26	—	—	31	—

	Példány	Egyenkint		Összesen	
	száma	frt	kr.	frt	kr.
A szerző özvegyének kifizetett 1899. évben 8.— + 3.— + 5.— + 3.— + 12.—		—	—	31	—
Marad az egyesületnél mint a szerző tulajdona 1898. év végével	913	—	—	—	—
6. Földes János: Legelő erdők.					
Maradvány 1898. év végével	304	—	—	—	—
Eladatott 1899. évben:					
a) 1 példány à 80 kr.	—	—	—	—	—
b) 1 példány à 1 frt 20 kr.	1	2	—	2	—
Összesen	2	2	—	2	—
Szerzőnek kifizetett	—	—	—	—	2
Marad mint a szerző tulajdona 1899. év végével	302	—	—	—	—
7. Vadas Jenő: Erdőmíveléstan.					
Maradvány 1898. év végével	69	—	—	—	—
Kiadott 1899. évben:					
A gazdasági muzeumnak	1	—	—	—	—
Eladatott 1899. évben:					
30 példány à 3 frt 50 kr.	105	frt	—	kr.	
30 „ à 5 „	150	frt	—	kr.	
Összesen	61	255	—	255	—
Szerzőnek kifizetett 236 frt + 19 frt	—	—	—	—	255
Marad az egyesületnél mint a szerző tulajdona 1899. év végével	8	—	—	—	—
8. Sobó Jenő: Erdészeti Épitéstan.					
a) I. rész I. kötet	1001				
b) I. „ II. „	1001				
c) II. „	1001				
Kerükltség:					
a) Clichék		1379	72	—	—
b) Nyomdaköltség		5288	08	6667	80
Összesen	3003	6667	80	6667	80

	Példány száma	Egyenkint		Összesen	
		frt	kr.	frt	kr.
Eladatott:					
1. Az I. rész I. kötetéből:					
a) 1898. évben					
45 példány à 5 frt 60 kr.	252.—				
54 példány à 6 frt 67 kr.	360.18	99	612	18	—
b) 1899. évben					
71 példány à 5 frt 60 kr.	397.60				
14 > à 8 frt — kr.	112.—				
57 > à 6 frt 67 kr.	380.19	142	889	79	1501 97
2. Az I. rész II. kötetéből					
1899. évben					
57 példány à 5 frt 60 kr.	319.20				
7 > à 8 frt — kr.	56.—				
36 > à 6 frt 67 kr.	240.12	100	615	32	615 32
3. A II. részből					
69 példány à 6 frt — kr.	414.—				
10 > à 8 frt — kr.	80.—				
45 > à 6 frt 67 kr.	300.15	124	794	15	794 15
Kiadatott:					
Az egyesületi könyvtár részére 3—3 példány		9	—	—	—
A gazdasági muzeum részére az I. r. I. kötetéből és a II. részből egy-egy példány		2	—	—	—
Összesen	476*	2911	44	2911	44
Marad 1. elszámolás alatt	2527	—	—	—	—
2. még megtérítendő	—	—	—	3756	36
Az elszámolás alatt levő példányokból esik:					
1. Az I. r. I. kötetére { az egyesületnél	267				
{ a bizományosnál	489				
2. Az I. r. II. kötetére { az egyesületnél	334				
{ a bizományosnál	564				
3. A II. részre { az egyesületnél	318				
{ a bizományosnál	555				
	2527				

* Tulajdonképen 477 példány adatott ki, de egy példányért (II. rész), mely M. V. egyesületi tagnak küldetett, a vételár még nem folyt be.

E) Vagyon-számadás.

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
<i>I. Cselekvő vagyon.</i>				
a) Készpénz.				
Maradvány 1898. év végével				
1. Az általános alaptőke számadása szerint ...	2788	61		
2. A gróf Tisza Lajos-alapítvány számadása szerint ...	30	—		
3. A székesfehérvári ismeretlen alapítvány számadása szerint ...	423	70		
4. A Bedő Albert-alapítvány számadása szerint 1899. évi bevétel:	46	98	3289	29
1. Az általános alaptőke javára				
a) Készpénzben tett új alapítványok ...	310	—		
b) Kötvényben tett alapítványok tőketörlesztésére ...	1591	97		
c) A készpénztár feleslegéből ...	6077	68½	7979	65½
2. A titkári nyugdíjalap javára ...			2000	—
3. A Wagner Károly-alapítvány javára ...			2000	—
4. A székesfehérvári ismeretlen-alapítvány javára ...			40	92
5. Az Erzsébet királyné-alapítvány javára ...				
a) a letétből ...	3000	—	3044	75
b) adományokból ...	44	75		
6. A Bedő Albert-alapítvány javára ...			310	84
Összesen			18665	45½
1899. évi kiadás:				
1. Az általános alaptőke terhére értékpapírok vásárlására (2500 frt n. é. magyar földh. 4% záloglevél, és 2500 frt n. é. kor. járadék), lásd E I. c) bevétel 1. tételét ...	—	—	4862	20
2. Az Erzsébet királyné-alapítvány terhére értékpapírok vásárlására (3000 forint n. é. magyar koronajáradék kötvény lásd E I. c) bevétel 2 tételét ...	—	—	2864	40½
Összesen			7726	60½
Marad 1899. év végével				
és pedig:				
1. Az általános alaptőke számadása szerint ...	5906	06½	—	—
2. A Wagner Károly-al. számadása szerint ...	2000	—	—	—
3. A gróf Tisza Lajos-alapítvány számadása szerint ...	30	—	—	—
4. A titkári nyugdíjalap számadása szerint ...	2000	—	—	—

	Egyen- kint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
5. A Székesfehérvári ismeretlen-alapítvány számadása szerint	464	62	—	—
6. Az Erzsébet királyné alapítvány számadása szerint	180	34 $\frac{1}{2}$	—	—
7. A Bedő Albert-alapítvány számadása szerint	357	82	—	—
Összesen	10938	85	10938	85
b) Magánkötvények.				
Maradvány 1898. évről:				
1. Általános alaptőke	47021	95		
2. Gróf Tisza Lajos-alapítvány	100	—	47121	95
1899. évi bevétel	790	—	790	—
Összesen	47911	95	47911	95
1899. évi kiadás:				
1. Készpénzben történt törlesztés folytán (lásd <i>E</i> I. a) bevétel 1. b) tételét)	1591	97		
2. Az 1899. évi közgyűlés által leiratott	2085	—	3676	97
Marad 1899. év végével			44234	98
és pedig:				
1. Általános alaptőke	44134	98		
2. Gróf Tisza Lajos-alapítvány	100	—	44234	98
c) Értékpapírok.				
Maradvány 1898. év végével:				
4 ⁰ / ₀ -os magyar koronajáradék	43400	—		
4 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti záloglevél	22500	—		
4 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti szab. és talajjavítási záloglevél	30500	—		
1860. évi államsorsjegy	600	—		
3 ⁰ / ₀ -os osztr. földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy (II. kibocsátás)	300	—	97300	—
1899. évi bevétel:				
1. Az általános alaptőke javára 2500 frt n. é. m. földh. záloglevél, 2500 frt névértékű koronajáradék	5000	—		
Átvitel	5000	—	97300	—

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
Áttétel	5000	—	97300	—
2. Az Erzsébet királyné-alapítvány javára magyar koronajáradék	3000	—		
3. Az általános alaptőke javára Gazdák biztosító szövetkezetbeli üzletrész	100	—	8100	—
Összesen			105400	—
1899. évi kiadás:	—	—	—	—
Marad 1899. év végével			105400	—
és pedig:				
4 ⁰ /o-os magyar koronajáradék	48900	—		
4 ⁰ /o-os magyar földhitelintézeti záloglevél	25000	—		
4 ⁰ /o-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél	30500	—		
1860. évi államsorsjegy	600	—		
3 ⁰ /o-os Osztrák földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy	300	—		
Gazdák biztosító szövetkezetbeli üzletrész	100	—	105400	—
d) Egyesületi székház.				
Maradvány 1898. évről			194165	26
1899. évben bevétel vagy kiadás nem volt.	—	—	—	—
Marad 1898. év végével			194165	26
e) Leltári tárgyak.				
1. Az egyesületi székház s az egyesület hivatali helyiségeinek belső berendezésére beszerzett tárgyak.				
Maradvány 1898. év végével	913 db értéke		10476	23
1899. évi bevétel	2 „ „		7	—
Összesen	915 db értéke		10477	23
1899. évi kiadás	1 db értéke		16	—
Marad 1899. év végével	914 darab		10461	23
2. A gróf Forgách Károly-féle agancs-gyűjtemény felszereléséhez beszerzett tárgyak.				
Maradvány 1898. év végével			2012	68
1898. évben bevétel vagy kiadás nem volt.			—	—
Marad 1899. év végével			2012	68
Összes leltári tárgyak (1. és 2.) értéke	914 db		12473	91

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
<i>f) Könyvtár.</i>				
1. Általános könyvtár.				
Maradvány 1898. év végével	1134 mű	1695 kötet	5851	35
1899. évi bevétel	68 mű	81 kötet	435	75
Összesen	1202 mű	1776 kötet	6287	10
1899. évi kiadás	—	—	—	—
Marad 1899. év végével	1202 mű	1776 kötet	6287	10
2. Diszkötésű könyvtár.				
Maradvány 1898. év végével	246 mű	313 kötet	1232	44
1899. évi bevétel	6 „	8 „	31	90
Összesen	252 mű	321 kötet	1264	34
1898. évi kiadás	—	—	—	—
Marad 1899. év végével	252 mű	321 kötet	1264	34
Összes könyvek 1899. év végével	1454 mű	2097 kötet	7551	44
<i>g) Letétben kezelt összeg.</i>				
Az igazgató-választmány 1898. szeptember 15-én tartott rendkívüli ülésén hozott 3. számú és november 13-án tartott rendes ülésén hozott III. számú határozata alapján a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alaptványhoz leendő csatlakozás végett a közgyűlés jóváhagyásáig letétben kezeltetik				
			3000	—
Az Erzsébet királyné-alaptványnak kiszolgáltatott 1899. évben (l. E. I. a. 5. a.)				
			3000	—
Marad				

	Egyenkint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
h) A magyar földhitelintézetnél lévő folyószámla szerint az 1899. év végével az egyesület javára maradt egyenleg			+	87
<i>II. Az egyesületi vagyon terhére eső összegek</i>	—	—	—	—
Összesítés.				
<i>I. Az egyesületi vagyon javára eső összegek.</i>				
a) Készpénz	10938	85		
b) Magánkötvények	44234	98		
c) Értékpapírok	105400	—		
d) Az egyesületi székház értéke	194165	26		
e) Leltári tárgyak értéke	12473	91		
f) Könyvtár értéke	7551	44		
g) Letét	—	—		
h) Magyar földhitelintézeti számla-egyenleg		87		
Összesen			—	374765 31
<i>II. Az egyesületi vagyon terhére eső összegek.</i>				—
Egyesületi vagyon 1899. év végével			374765	31
Szaporodás 1899. évben:				
1897. év végével volt 364,468'63				
1898. év végével van 374,765'31 szaporodás			10296	68
A szaporodásból				
1. Az alaptőkére és a külön rendeltetéssel bíró alapítványokra (l. G.)	+	12862	59	
2. A könyvtár értékének szaporodására (l. E I. f. 1. és 2.)	+	467	65	
3. Az egyesületi székház s az egyesület hivatali helyiségeinek külső berendezésére beszerzett leltári tárgyakban beállott apadásra (l. E I. e) 1.)	—	9	—	
4. Letét (l. E I. f)	—	3000	—	
5. Magyar földhitelintézeti számla-egyenleg-különbözet 1898. év végével volt + 25'43, 1899. év végével + —87	—	24	56	
Tényleges szaporodás	13338	24	10296	68
	—3030	56		

	Egyen- kint		Összesen	
	frt	kr.	frt	kr.
F) Letétben kezelt összegek nyilvántartása.				
Maradvány 1898. év végével			10995	52
1899. évi bevétel			1105	19
Összesen			12100	71
1899. évi kiadás			6844	52
Maradvány 1898. év végével			5256	19
ebből esik				
1. Irodalmi letétre	4701	—		
2. Egyéb letétekre	555	19	5256	19

G) Az alaptőke és a külön rendeltetéssel

T á r g y	Alaptőke		Titkári nyugdíj-alap		Deák Ferencz-alapítvány	
	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
Maradvány 1898. év végével	65660	56	—	—	13750	—
Szaporodás 1899. évben.						
2. Magán-kötvény (l. E I. b)	790	—	—	—	—	—
1. Készpénz (l. E I. a) 1. 2. 3. 4. 5. és 6.)	7979	65½	2000	—	—	—
2. Értékpapírokban (l. E I. c) 1. 2.)	5000	—	—	—	—	—
3. Egyéb (Gazdák bizt. szövetkezete üzletrész)	100	—	—	—	—	—
Összesen	79530	21½	2000	—	13750	—
Kiadás 1899. évben.						
1. Készpénz (l. E I. a) 1. és 2.)	4862	20	—	—	—	—
2. Magánkötvényekben (l. E I. b)	3676	97	—	—	—	—
Összesen	8539	17	—	—	—	—
Marad 1899. év végével	70991	04½	2000	—	13750	—
és pedig:						
1. Készpénz	5906	06½	2000	—	—	—
2. Magánkötvényekben	44134	98	—	—	—	—
3. 4 ⁰ / ₀ -os magyar koronajáradék	6350	—	—	—	13750	—
4. 4 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti záloglevél	10500	—	—	—	—	—
5. 4 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél	4000	—	—	—	—	—
6. 1860. évi államsorsjegy	—	—	—	—	—	—
7. 3 ⁰ / ₀ -os osztrák földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy	—	—	—	—	—	—
8. Egyéb (Gazd. bizt. szövetkezetei üzletrész)	100	—	—	—	—	—
9. Leltári tárgyakban	—	—	—	—	—	—
Összesen	70991	04½	2000	—	13750	—

bíró alapítványok nyilvántartása.

Wagner Károly- alapítvány		Gróf Tisza Lajos- alapítvány		Bedő Albert- alapítvány		Székes- fehérvári ismeretlen alapítvány		Erzsébet királyné alapítvány		Gr.ForgáchK. agancsgyűjte- ményének fel- szerelésére befektetett összeg		Összesen	
frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
18000	—	25130	—	17146	98	1023	70	7000	—	2012	68	149723	92
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	790	—
2000	—	—	—	310	84	40	92	3044	75	—	—	15376	161 $\frac{1}{2}$
—	—	—	—	—	—	—	—	3000	—	—	—	8000	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	100	—
20000	—	25130	—	17457	82	1064	62	13044	75	2012	68	173990	08 $\frac{1}{2}$
—	—	—	—	—	—	—	—	2864	40 $\frac{1}{2}$	—	—	7726	60 $\frac{1}{2}$
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3676	97
—	—	—	—	—	—	—	—	2864	40 $\frac{1}{2}$	—	—	11403	57 $\frac{1}{2}$
20000	—	25130	—	17457	82	1064	62	10180	34 $\frac{1}{2}$	2012	68	162586	51
2000	—	30	—	357	82	464	62	180	34 $\frac{1}{2}$	—	—	10938	85
—	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	44234	98
14400	—	—	—	4500	—	—	—	9900	—	—	—	48900	—
2300	—	2000	—	10200	—	—	—	—	—	—	—	25000	—
1000	—	23000	—	2400	—	—	—	100	—	—	—	30500	—
—	—	—	—	—	—	600	—	—	—	—	—	600	—
300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	100	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2012	68	2012	68
20000	—	25130	—	17457	82	1064	62	10180	34 $\frac{1}{2}$	2012	68	162586	51
Szaporodás 1899. évben												12862	59

Az A) alatt tárgyalt pénztári számadás szerint az előirányzott 36,860 frt bevétellel szemben 38,262 frt 08 $\frac{1}{2}$ kr. folyt be, a bevételi többlet tehát 1402 frt 08 $\frac{1}{2}$ kr. Az egyes bevételi rovatokat tekintve csupán a „Más átfutó bevételek beleértve a letétképen kezelendő összegeket is“ czimű XVII. rovatnál mutatkozik hátramaradás 1377 frt 86 krnyi összegben, de amint a rovat cziméből is kivehető, az ezen rovat alatt befolyó összegek átfutók s az egyesületi vagonra befolyással nincsenek.

A rendes kiadások rovatai közül háromnál mutatkozik tullépés és pedig:

a) Az „Erdészeti Lapok és más állandó kiadványok nyomtatási költségei“ czimű IV. rovatnál 509 frt 77 kr, mely tulkiadás azonban az igazgató-választmány 1899. decz. 9-én tartott ülésén hozott I. határozata alapján történt.

b) A „Wagner Károly-alapítvány“ és az „Erzsébet királyné-alapítvány“ czimű XI. és XIV. rovatok alatt előirányzott összegeknél azért osztatott ki több, mert az alapítványok bevétele ugyanannyi volt.

Az átfutó kiadások öt rovata közül háromnál tullépés mutatkozik. Minthogy azonban az említett három és pedig a XV., XVI. és XVIII. rovatok alatt kimutatott összegek az alaptókéhez és az egyes alapítványokhoz csatoltattak, a tulkiadás tulajdonképen az egyesület törzsvagyonát gyarapította.

A rendkívüli kiadások rovatai közül egynél sem mutatkozik tullépés.

Megemlitendőnek tartjuk továbbá, hogy meggyőződünk arról, hogy az E) alatt tárgyalt vagyonszámadás a) fejezete alatt kimutatott pénzmaradványok az 1900. évre átvezettettek, valamint arról is, hogy az E) c) alatt kimutatott értékpapírok a magyar földhitelintézetnél elhelyezve vannak, kivéve a gazdák biztosító szövetkezetebeli üzletrészek, melyekért csak a 100 frtnyi összeg lett befizetve.

Javasoljuk ebből kifolyólag, hogy a számadók részére a felmentvényt megadni méltóztassék.

Indítványozzuk továbbá, hogy a következő összegek leírassanak és pedig az 1900. évi tagsági könyv függelékének „A“ részében kitüntetett behajthatatlan hátralékok: és pedig

I. Alapító tagok:

	Alapítványi tőke	Alapítványi kamat
	K.	K.
Ercsényi Ödön	320.—	130.—
Frankner Antal	200.—	170.—
Grieszbach Ede	320.—	80.—
Gyenge Soma	320.—	112.—
Lévay Simon	—	13.—
Nagy Sándor	320.—	51'64
Sárközi Miksa	320.—	102.—
Néh. Scheint Adolf	290.—	48.—
Néh. Szarvassy Alajos	320.—	16.—
Néh. Taferner István	102'52	—
Néh. Török Sándor	200.—	310.—
Összesen	2712'52	1032'64

II. Rendes tagok:

	Tagsági díj
	K.
1. Csernay György	80
2. Decáni Ernő	48
3. Girtl Mihály	72
4. Lévy Győző	64
5. Lür Máté	96
6. Malachovszky László	16
7. Müller Henrik	58
8. Nádassy József	80
9. Pánczér József	80
10. Petrus (Bihari) Márton	96
11. Popovics Párthen	128
12. Pratzner Károly	80
13. Rónai Árpád	44
14. Néh. Sander János	16
15. Szentpéteri Lukács	208
16. Néh. ifj. Szojka Gyula	16
17. Vozdánszky József	160
18. Zsabka János	18'10
19. Ősi Marosszék havasi jav. igazg.	128
Összesen	1488'10

III. Előfizetők :

	Lapdíjak K.
Győri püspöki erdőhivatal Szany ...	32.—
Nyitrai. székeskáp. erdhiv. Szkaesan	16.—
Páska Péter	8.—
Szliáczy Mátyás	16.—
Szöke Ferencz	8.—
Összesen	80.—

Javasoljuk azonban, hogy az I. és II. alatt kimutatott összegek oly kikötéssel töröltessenek, hogy a megnevezett és még életben lévő tagok egyszersmind a tagok sorából is töröltessenek; a kitüntetett összegekkel együtt természetesen az esetleg előirt perköltiségek valamint a f. évi járulékok is törölnökök lesznek.

Egyidejűleg van szerencsénk bemutatni az 1901. évi költségvetés tervezetét, melynek minden egyes tételét a mult évi eredmény s a tényleges állapot figyelembevételével állapítottunk meg:

Az Országos Erdészeti Egyesület 1901. évi költségvetése.

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1899. évben		Elő-irányoztatott 1900. évre		Elő-irányoztatik 1901. évre	
	K.	fil.	K.	fil.	K.	fil.
	A) Rendes bevételek.					
I. Az egyesületi székház bérjövödelme	15220	—	15220	—	14000	—
II. Az alapító tagok által kötelezvényben tett alapítványaik után fizetett alapítványi kamatok és az alapító tagok által fizetett kedvezményes lapdíjak	4699	80	4200	—	4000	—
III. A rendes tagok által fizetett tagsági díjak	17344	26	17000	—	17000	—
IV. Az állam által adott segélyek	4000	—	4000	—	4000	—
V. Az egyesület állandó kiadmányainak jövödelmei						
a) Erdészeti Lapok	6247	32	6000	—	6000	—
b) Erdészeti zsebnaptár	3758	70	3200	—	3400	—
c) Erdészeti Rendeleték Tára	228	80	160	—	200	—
VI. Az egyesület közlönyében megjelenő hirdetések díjai	3556	32	3300	—	3300	—
VII. A folyó jövödelmekből begyűlt pénztári készletek időközi kamatai	781	26	400	—	400	—
VIII. A törzsvagyon, a titkári nyugdíj-alap és a székesfehérvári ismeretlen alapítvány készpénzkészleteinek időközi kamatai és értékpapírjainak kamatszervény-jövödelme	1758	49	1572	—	2720	—
IX. A Deák Ferencz-alapítvány bevétele	1100	—	1100	—	1100	—
X. A Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítvány bevétele	1434	—	1434	—	1620	—
XI. A gr. Tisza Lajos-alapítvány bevétele	2010	—	2010	—	2010	—
XII. A Bedő Albert alapítvány bevétele	1371	68	1388	—	1420	—
XIII. Az Erzsébet királyné-alapítvány bevétele	800	—	800	—	820	—
Átvitel	64310	63	61784	—	61990	—

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1899. évben		Elő-irányoztatott 1900. évre		Elő-irányoztatik 1901. évre	
	K.	fil.	K.	fil.	K.	fil.
Áttétel	64310	63	61784	—	61990	—
B) Átfutó bevételek.						
XIV. Az új alapító tagok által készpénzben tett egyesületi alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok törlesztésére befizetett összegek ...	3803	94	3400	—	3000	—
XV. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére vagy hasonló alapítványok alkotására tett adományok ...	420	34	100	—	100	—
XVI. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakkönyvek és más iratok eladásából befolyó jövedelmek ...	5758	92	4000	—	4000	—
XVII. Más átfutó bevételek, beleértve a letétképen kezelendő összegeket is	1244	28	4000	—	4000	—
C) Rendkívüli bevételek.						
XVIII. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok eladásából befolyó jövedelmek ...	198	—	100	—	100	—
XIX. Postaköltség és más térítmények...	313	32	200	—	200	—
XX. Megítélt és behajtott perköltségek	313	84	200	—	200	—
XXI. Egyéb rendkívüli bevételek ...	160	90	100	—	100	—
Összes bevétel ...	76524	17	73884	—	73690	—

K i a d á s	Tényleg kiadatott az 1899. évben		Elő-irányoztatott 1900. évre		Elő-irányoztatik 1901. évre	
	K.	fil.	K.	fil.	K.	fil.
	A) Rendes kiadások.					
I. Hivatalnokok és szolgálk illetményei						
a) a titkár fizetése... ---	5000					
b) a pénztárnok fizetése ---	1600					
c) az irodavezető fizetése ---	1600					
d) szolgál és házmester fizetése ---	1080					
e) jutalmak és segélyek ---	400		9880	—	10080	—
II. Írói tiszteletdíjak ---		2065	58	2400	—	2400
III. Ügyviteli költségek:						
a) irodai és postaköltségek nyomtatványok és távbeszélő ---						
b) lapexpedicio ---	3440					
c) közgyűlési és utiköltségek ---	1300					
d) közgyűlési és utiköltségek ---	600		4733	54	5340	—
IV. Az Erdészeti Lapok és más állandó kiadmányok nyomtatási költségei---						
a) Erdészeti Lapok ---	9400					
b) Erdészeti Zsebnaptár ---	3000					
c) Erdészeti Rendeletek Tára ---	200					
d) Egyéb kiadmányok ---	400		14019	54	13000	—
V. A könyvtár gyarapítására és szaklapokra ---						
		663	38	800	—	1000
		178	40	500	—	300
VI. Leltári tárgyak beszerzése ---						
Átvitel	31540	44	32120	—	31720	—

K i a d á s	Tényleg kiadatott az 1899. évben		Elő-irányoztatott 1900. évre		Elő-irányoztatik 1901. évre	
	K.	fil.	K.	fil.	K.	fil.
Áttétel	31540	—	32120	—	31720	—
VII. A székházat terhelő kiadások						
a) házbéradó 1910 K. 50 fil.						
b) ált. jav. pótradó... .. 764 " 40 "						
c) községi adó 955 " 42 "						
d) házbérekrajczár 738 " 28 "						
e) utadó... .. 57 " 32 "						
f) betegáp. alap 114 " 64 "						
g) vízvezetéki illeték ... 574 " 50 "						
h) udvarvilágítás 600 " — "						
i) lámpák és gázlángok javítása 100 " — "						
k) tűzkár elleni biztosítás 1899. aug. 1-je déli 12 órától 6 évre kifizetve	—	—				
l) ablaküveg - biztosítás 1900. máj. 25.-től 7 évre kifizetve — " — "						
m) kéményseprői díj ... 54 " 80 "						
n) házfedél-javítás... .. 80 " — "						
o) villamos jelzők javítása 20 " — "						
p) lábtörlő és tisztogató szerek 40 " — "						
r) apró esetleges javítások 600 " — "	4832	28	4846	52	6609	86
VIII. Illetékegyenérték és az egyesületet mint ilyen terhelő adó (1325·52 + 10·36)	1325	52	1325	52	1333	88
IX. Egyéb előre nem látott kiadások...	267	32	400	—	400	—
X. A Deák Ferencz-alapítvány irodalmi pályadíjai	1100	—	1100	—	1100	—
XI. A Wagner Károly-alapítványból adandó segélyek... ..	1434	—	1434	—	1620	—
XII. A gróf Tisza Lajos-alapítványból adandó segélyek	2010	—	2010	—	2010	—
XIII. A Bedő Albert-alapítványból adandó ösztöndíjak	750	—	1200	—	1200	—
XIV. Az Erzsébet királyné - alapítványból adandó segélyek... ..	800	—	800	—	820	—
Átvitel	44059	56	45236	04	46815	74

K i a d á s	Tényleg kiadatott az 1899. évben		Elő-irányoztatott 1900. évre		Elő-irányoztatik 1901. évre	
	K.	fil.	K.	fil.	K.	fil.
	Áttétel	44059	56	45236	04	46815
B) Átfutó kiadások.						
XV. A törzsvagyonhoz csatolandó új alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok beváltására befizetett összegek	3803	94	3400	—	3000	—
XVI. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére tett adományok és ezen alapítványokhoz valamint a titkári nyugdíjalaphoz csatolandó egyéb összegek	8793	02	2400	—	6000	—
XVII. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakmunkák és iratok kiadási költségei	3705	12	7000	—	7000	—
XVIII. A folyó bevételek feleslegéből a törzsvagyonhoz csatolandó összeg	12155	37	5247	96	3274	26
XIX. Egyéb átfutó kiadások	1247	28	4000	—	4000	—
C) Rendkívüli kiadások.						
XX. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok költségei	2000	—	5000	—	2000	—
XXI. Az egyesület ügyvédjének számlájára fizetett összegek	197	86	800	—	800	—
XXII. Más előre nem látott rendkívüli kiadások	562	02	800	—	800	—
Összes kiadás	76524	17	73884	—	73690	—

Az 1900. évre előirányzott 73,884 K. bevétellel és kiadással szemben az 1901. évre 73,690 K. bevételt és kiadást irányoztunk elő, figyelembevéve egyfelől az 1899. évi eredményt s másfelől az előreláthatólag remélhető jövedelmet, illetve a várható szükségletet.

Az egyes bevételi és kiadási rovatoknál előirányzott összegekre nézve, melyek az idei költségvetéstől eltérnek, a következőket van szerencsénk felemlíteni:

„Az egyesületi székház bérjövödelme czimü I. bevételi rovat alatt 1220 K.-val kevesebbet kellett előirányoznunk, mivel a lakbéreknek általánosan tapasztalható hanyatlása mellett az eddigi jövedelem aligha lesz elérhető.

A II. rovat alatt alapítványi kamatok fejében 200 koronával kisebb összeget irányoztunk elő, mivel az ezen kamatoknak megfelelő tőke részben törlesztetett, részben pedig leiratott.

Az V. rovat *b)* pontja alatt az Erdészeti Zsebnaptár után várható jövedelmet 200 koronával felemeltük, mivel nagyobb számú példány elárúsítására van kilátás. Nemkülönben az Erdészeti Rendeleték Tára után várható jövedelmet *c)* pont alatt a mult évi eredményhez mérten 40 koronával emeltük.

A VIII., X., XII. és XIII. rovatok alatt előirányzott bevételi többlet az alaptőke, illetve a külön rendeltetéssel bíró alapítványok tőkéinek emelkedésén alapszik.

A XIV. bevételi rovaton előirányzott kisebb bevétel abban leli magyarázatát, hogy új készpénzalapítvány kis számban remélhető, valamint a kötelezvényben tett alapítványok törlesztése czimén is kevesebb bevétel várható.

A rendes kiadások I. és II. rovata a titkári állás ujjaszervezése következtében alakilag változott, a mennyiben a könyvtárnok fizetése, a szerkesztői átalány és javitnoki illetmény czimü alrovatok megszűntek, ellenben a titkár fizetése 5000 koronára felemeltetett. Egészben véve ez által 800 korona megtakarítás éretnék el, mivel azonban az igazgató választmánynak folyó évi április hó 21-én hozott határozata folytán az irodavezető javadalmazása 400 koronával emelendő volt, végösszegben a személyi járandóságoknál csak 400 koronával volt kevesebb előirányozható, mint a mult évben.

Az ügyviteli költségek czimü III. kiadási rovaton ugyanannyi irányoztatott elő, mint az 1900. évre, az alrovatok számát azonban redukálándónak találtuk.

A IV. kiadási rovaton előirányzott összeg szintén nem szenvedett változást, csak az egyes alrovatokra való eloszlásán módosítottunk az előre látható szükséglethez mérten.

Az V. rovaton néhány francia szaklap megrendelhetése és a könyvtár gyarapítása végett 200 koronával többet irányoztunk elő, ellenben a leltári tárgyak beszerzése czimü VI. rovaton az előre látható szükséglethez képest 200 koronával kevesebb volt előirányozható.

A székházat terhelő kiadásokat tárgyaló VII. rovaton új tételként szerepel a házbéradó 1910 K. 50 fillérrel, minthogy székházunk adómentessége jövő évi augusztus hó 1-vel megszűnik. Új tétel továbbá a betegápolási alapra fizetendő 114 K. 64 fillér. A többi alrovat a legújabb adókievetés és a tényleges szükséglet figyelembevételével állapított meg. Összesen 1763 K. 34 fillérrel kellett ezen rovaton a kiadásokat emelni.

A VIII. rovatnál 10 K. 36 fillérnyi több szükséglet mutatkozik.

A XI. és XIV. rovat alatt felvett nagyobb kiadások a X. és XIII. bevételi rovatok alatt felvett nagyobb bevételeken alapulnak.

A XV. sz. kiadási rovaton 400 koronával kevesebbet irányoztunk elő, a mi megfelel a XIV. bevételi rovaton előirányzott kisebb bevételnek.

A XVI. számú rovaton előirányzott 6000 koronában a titkári nyugdíjalap 4000 koronával szerepel. Ettől eltekintve tehát ezen a rovaton a folyó évhez képest 400 K.-val kevesebbet irányoztunk elő.

A XX. rovaton az előrelátható szükséglethez képest 3000 koronával kevesebb volt előirányozható.

Végül a folyó bevételek feleslegéből a „törzsvagyonhoz csatolandó összeg“ czimü XVIII. kiadási rovatra nézve megjegyezzük, hogy az e rovaton felvett kisebb kiadási összeg azt bizonyítja, hogy az 1901. évi költségvetés eredménye kedvezőtlenebb a folyó évinél, mivel előreláthatólag csekélyebb összeget lehet az alaptőkéhez csatolni, mint a folyó évben.

Budapesten, 1900. évi május hó 7.-én.

Tordony Gusztáv s. k. *Bartha Gyula* s. k. *Csik Imre* s. k.

Az igazgató-választmány a jelentésnek a számadások megvizsgálására, a felmentvény megadására és a behajthatlan hátralékok leírására vonatkozó részét, nemkülömben a jövő évi költség-előirányzat tervezetét észrevétel nélkül tudomásul veszi és mint saját javaslatát a f. évi közgyűlés elé terjeszteni határozza.

V. Ugyancsak a számvizsgáló bizottság a behajthatlan hirdetési díjak leírására nézve javaslatot tesz. Az 1889. évig visszanyúlólag összesen 493 korona 68 fillér oly hirdetési díj-követelést mutatott ki, a mely behajthatlannak bizonyult. Az igazgató-választmány ezen összegnek leírását elrendeli.

VI. Bartha Gyula választmányi tag a titkárral a Magyar Földhitelintézetnél eljárván, az igazgató-választmánynak f. é. január hó 20-án tartott ülésében hozott (IV. számú) határozatából kifolyólag megállapította, hogy a nevezett intézetnél az egyesület tulajdonát képező következő számú 1860. évi államsorsjegyek kezeltetnek letétképen: 108/12, 2328/6, 3596/19, 7280/7, 7772/13, 16,344/9.

Tudomásul szolgál.

VII. A Deák Ferencz-alapítvány 1899. évi kamataiból az Erdészeti Lapok ugyanezen évfolyamában megjelent három legértemesebb cikk díjazására 500 korona állván rendelkezésre, a cikkek bírálatára kiküldött bizottság a következő jelentést terjeszti elő:

Tekintetes Igazgató-Választmány!

A f. évi január hó 20-án tartott gyűlésen megbízatást nyervén arra, hogy a „Deák Ferencz-alapítvány“ kamataiból az Erdészeti Lapok 1899. évfolyamában megjelent legértékesebb cikkek jutalmazására fordítandó 500 korona összegnek szétosztására vonatkozólag javaslatot tegyünk, e megbízatásunknak következőkben van szerencsénk eleget tenni.

Mindenekelőtt tisztelettel javasoljuk, hogy az említett 500 K. összegből 3 jutalom alakíttassék, még pedig kettő egyenkint 200 korona s egy 100 korona összeggel.

Tisztelettel javasoljuk továbbá, hogy az eként alkotott 3 jutalom az alább felsorolt közlemények szerzőinek adassék ki, a következőképen:

1., az E. L. 1899. évi III. füzetében „A vizfogó gátak vas-

tagságának elmélete és a viszonylagos anyagszükséglet“ cz. alatt megjelent közleményért, melynek szerzője Csiby Lőrincz, az egyik 200 koronás jutalom;

2. az E. L. 1899. évi XI. füzetében „Átalakulások az erdei termékek szállító eszközeiben“ cz. alatt megjelent közleményért, melynek szerzője Kaan Károly, a 100 koronás jutalom;

3. az E. L. 1899. évi XII. füzetében „Vázlatok a külföldi erdőgazdaság köréből“ cz. alatt megjelent közleményért, melynek szerzője Bund Károly, a másik 200 koronás jutalom.

Az 1. pont alatt említett közlemény szerzője az erdészeti építkezések körében még mindig nagy fontossággal bíró gátak szerkesztésének alapfeltételeit teszi önálló vizsgálatának tárgyává s e vizsgálat eredményének közléseért az erdészet-tudomány fejlesztése szempontjából érdemel említést; a 2. és 3. pont alatt említett közlemények szerzői pedig külföldi tanulmányutjokon szerzett tapasztalataik alapján a németországi és ausztriai erdőgazdasági viszonyok kritikai méltatásával foglalkoznak és élénk megfigyelésről tanuskodó tapasztalataikat saját erdőgazdasági viszonyainkra való figyelemmel, tehát összehasonlítólággal, aként mérlegelik, hogy ebből az összehasonlításból igen hasznos tanulságok vonhatók le.

Budapesten, 1900. évi május hó 12-én.

Horváth Sándor.

Tavi Gusztáv.

Arató Gyula.

Az igazgató-választmány a bizottság javaslatát egyhangulag elfogadja és az alapszabályoknak megfelelően elrendeli, hogy az a közgyűlés elé terjesztessék.

VIII. Fekete Lajos m. k. főerdőtanácsos és akad. tanár a „Népszerű erdészeti növénytan“ I. füzetének anyagát sajtó alá rendezve az egyesület rendelkezésére bocsátotta. A kinyomatásra vonatkozó árajánlatok között legelőnyösebb a Pátria nyomdáé, a mely a mű 16 oldalas ivét ötezer példányban 133 koronáért hajlandó kinyomatni, az igazgató-választmány a mű kinyomását tehát erre a vállalatra bizza.

IX. A titkár jelenti, hogy az 1. és 2. számú lakások egyesítésénél több előre nem látott munka mutatkozott szükségesnek, így nevezetesen a fürdőszoba áthelyezése és annak teljes rendbehozatala, egy új ajtótoknak beszerzése és a kályháknak átrakása

következtében az eredetileg 1000 koronára előirányzott költséggel szemben 1221 korona 50 fillér szükséglet merült fel, ennek egy részét azonban — a fürdőberendezés felállításából származó költségeket — az előbbi lakó megtéríteni tartozik.

A 7. számú lakásnak a 6. számútól való elkülönítésénél és helyrehozatalánál az engedélyezett 200 koronán felül apróbb, elkerülhetlen munkák miatt 15 korona 40 fillér többszükséglet mutatkozott.

A 11. számú lakásnak tatarozása, melyre a titkár a legutóbbi választmányi ülésen felhatalmazást nyert, összesen 450 korona 64 fillért vett igénybe.

Az üresen álló 9. és 15. számú lakások jelen állapotukban szintén alig lesznek kiadhatók. Ezeknek tatarozására, az 5. számú lakásban egyes apróbb helyreállításra, nemkülönben az 1., 9. és 17. számú lakások ablakredőnyeinek megújítására még 396 koronára lesz szükség.

Együttal jelenti a titkár, hogy az üresen álló lakhelyiségekért a lakásviszonyok megváltozása következtében az eddigi bérösszegeket eddig egy reflektáns sem volt hajlandó megadni, sőt a 17. számú lakás bérlője is írásban közölte az egyesülettel, hogy csak abban az esetben tartja meg lakását, ha az egyesület az eddigi 1500 korona helyett a lakbért 1360 koronában állapítja meg. A titkár ily körülmények között megfontolandónak tartja, vajjon az eddigi lakbérekhez való ragaszkodás nem jár-e nagyobb kárral, mint valamelyes engedmény.

Az igazgató-választmány a tatarozásokra fordított költségeket engedélyezi, a még szükséges helyreállításokra 396 koronát állapít meg, a 17. sz. lakás bérét évi 1400 koronára szállítja le és tekintettel arra, hogy három lakás egy évnegyeden át már is üresen áll, felhatalmazza a titkárt, hogy azokat szükség esetén az eddigi lakbérnél kisebb összegért is bérbé adja.

X. A titkár kérelmezi, hogy az egyesületi hivatalos órák a vásár- és ünnepnapok kivételével d. e. 9—12 és d. u. 4—7 órában állapíttassanak meg.

Az igazgató-választmány így határoz.

XI. A jászói prépostság erdőhivatala, mint alapító tag, az

Erdészeti Lapok további megküldését kéri, mivel azok a múlt év közepéig Kaczvinszky Viktor prépost nevére jártak, ennek halálával azonban a lap elküldése is megszűnt.

Az alapítvány eddig mint Kaczvinszky Viktor prépost személyes alapítványa tartatott nyilván, mivel azonban az erdőhivatal felszólalásából kitűnik, hogy az alapítványi tőke a prépostság erdészeti pénztárából fizettetett be, az igazgató-választmány az erdőhivatalt alapító tagnak elismeri és a lap további elküldését elrendeli.

XII. Jeszenszky Ferencz rendes tag hosszas betegségére való hivatkozással pénzsegélyért fordult az egyesülethez. Az igazgató-választmány, tekintettel arra, hogy a jótékony alapítványokból adható segélyösszegek az alapszabályok értelmében csak december hóban adhatók ki, a kérvényt ezuttal figyelembe nem veheti.

XIII. A következő új tagok vétetnek fel:

a) alapító tagnak: *Glasner* József fakereskedő 320 korona készpénzalapítvánnyal, ajánlja Tomcsányi Gusztáv;

b) rendes tagnak: *Schönherr* Sándor m. kir. erdészjelölt, ajánlja Szabó Adolf; *Mazanecz* János urad. alerdész, ajánlja Papp József.

XIV. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

1. Készpénzalapítvány fejében befizetett *Glasner* József 320 koronát.

2. Kötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek: *Craus* Géza 20 koronát, *Pellion* Lajos 55 koronát, *Ruttkai* Géza 6 koronát és *Huszár* József 10 koronát.

3. A titkári nyugdíjalapra befizetett *Bund* Károly 83 koronát.

XV. A jegyzőkönyv hitelesítésére dr. *Bedő* Albert első alelnök és *Hirsch* István választmányi tag kéretnek fel.

K. m. f.

Bund Károly s. k.,
titkár.

Báró Bánffy Dezső s. k.,
elnök.

Hitelesítésül:

Hirsch István s. k.,
vál. tag.

Dr. Bedő Albert s. k.,
alelnök.

II.

Pályázat erdészeti ösztöndijra.

Az országos erdészeti egyesület „Bedő Alkert alapítványá”-ból pályázatot hirdet egy, évi 600 koronás ösztöndijra.

Az ösztöndij az országos erdészeti egyesület tagsági kötelékében álló magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek olyan szegénysorsu, szorgalmas és jó előmenetelű fiai számára alapított, kik az erdészeti pályára készülnek s szaktanulmányaikat a selmeczi m. kir. erdőakadémián szándékoznak végezni.

A kiirt pályázatban tehát részt vehet minden erdészeti pályára készülő, középiskolát végzett, vagy a selmeczi m. kir. erdőakadémia rendes hallgatói közé tartozó ifju, ha 1. kimutatja, hogy atyja, mint erdőtiszt vagy erdészeti altiszt, erdészeti szolgálatban áll vagy állott s mint ilyen az orsz. erdészeti egyesületnek első belépésétől kezdve állandóan és legalább 5 év óta tagja, vagy ha elhunyt, legalább öt éven át haláláig tagja volt s tagsági kötelezettségének mindenben eleget tett; 2. ha hitelesen igazolni képes, hogy szülei sem elegendő vagyonnal, sem elegendő jövedelemmel nem bírnak arra, hogy öt tanulmányai végzéséig kellő anyagi ellátásban részesíthessék; 3. ha hiteles orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy ép és egészséges testi szervezettel s különösen hibátlan látó és halló érzékekkel bír; 4. ha az érettségi vizsgát valamelyik középiskolában jó sikerrel letette s a mennyiben már a selmeczi m. kir. erdőakadémia rendes hallgatói közé tartozik, egyszersmind az ott eddig megtartott vizsgákat is a rendes hallgatók számára előirt összes tantárgyakból jó sikerrel kiállotta s mindezeket eredeti érettségi bizonyítvánnyal s illetve a selmeczi akadémia bizonyítványával igazolja.

A folyamodványok ezen feltételeknek megfelelően felszerelve f. é. augusztus hónap 4. napjáig az orsz. erdészeti egyesület titkári hivatalához (Alkotmány-utcza 10. sz.) terjesztendők be. Az ösztöndij a folyamodók közül a legérdemesebbnek ítéltetik oda s a selmeczi akadémiára történt beiratkozás után egyenlő havi részletekben f. é. október hónap 1-étől kezdve tétetik folyóvá.

Az ösztöndiját az elnyerő tanulmányának teljes befejezéséig élvezi s csak akkor veszti el, ha a félévi vizsgákon a rendes hallgatókra nézve kötelező vizsgát egy vagy több tárgyból letenni

indoktalanul elmulasztja, vagy a vizsgákon egy vagy több tárgyból ki nem elégitő osztályzatot nyer, avagy az egy féléven át hallgatott kötelező tantárgyakból nyert jeles és jó osztályzatai együttvéve az összes osztályzatok 60⁰/_o-át el nem érik, vagy végül, ha erkölcsi magaviselete bármi tekintetben kifogás alá esik.

Budapest, 1900. június hó.

A titkári hivatal.

IRODALMI SZEMLE.

A vámpolitika és Alsó-Ausztria erdőgazdasága. A vám- és kereskedelmi szerződések megújításának ideje közeledvén, nemcsak a magyar kormány fordult az érdekelt szakegyesületekhez avval a felszólítással, hogy az eddigi vámpolitika eredményeiről és a jövőben követendő irányelvekről mondjanak véleményt, hanem hasonlóan cselekedett az osztrák kormány is. Az Oe. U. Centralblatt für Walderzeugnisse nyomán alábbiakban ismertjük azt a véleményt, a melyet az alsó-ausztriai erdészeti egyesület terjesztett az osztrák kormány elé. Az egyesület a következő tényeket állapította meg:

1. Alsó-Ausztria erdőgazdasági termelése a belföldi fogyasztást messze tulszárnyalja, reá van tehát utalva a kereskedelemre és a fakivitelre.

2. Alsó-Ausztria fakivitele eltekintve a belföldi fogyasztástól és a Magyarország felé szállított áruktól, majdnem kizárólag Németország felé irányul. Ez a kivitel daczára a favámoknak a legutóbbi 10 évben tetemesen emelkedett és teljesen jogosult az a feltevés, hogy Németország hatalmas iparának további fejlődése és az egész világra terjedő kereskedelme mellett ezentul még több idegen fát fog bevinni és pedig különösen Ausztria-Magyarországból. Ugyanabból az okból feltehető, hogy Németország hajlandó lesz a favámokat monarchiánkkal szemben megszüntetni.

Az ausztriai erdőgazdaságot a favámok megszüntetése nagy mértékben fellenditené, főleg pedig lehetővé tétetnék, a kisebb értékű faválasztékoknak (vékony épületfa, cellulosefa, bányafa stb.) előnyösebb értékesítése, feltéve, hogy a belföldi fakereskedők és faiparosok, a kik ezen rendszabály ellen fel fognak szólalni, nem